

Hallituksen esitys eduskunnalle tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Espanjan kanssa tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen ja pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Espanjan kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi joulukuussa 2015 tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan.

Sopimus ja pöytäkirja rakentuvat eräin poikkeuksin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimalle malliverosopimukselle. Ne sisältävät määräyksiä, joilla toiselle sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovuttava käyttämästä verolainsäädäntöönsä perustuvaa verottamisoikeuttaan tai muulla tavoin myönnettävä huojenus verosta, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältetään. Lisäksi sopimuksessa ja pöytäkirjassa on muun muassa syrjintäkieltoa ja verotietojen vaihtoa koskevia määräyksiä.

Sopimus ja pöytäkirja tulevat voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään niiden voimaantulolle asetetut edellytykset.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen ja pöytäkirjan eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Lain on tarkoitus tulla voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti sopimuksen ja pöytäkirjan kanssa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 NYKYTILA.....	3
2 ESITYKSEN TALOUDELLISET VAIKUTUKSET.....	4
3 ASIAN VALMISTELU.....	7
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	8
1 SOPIMUKSEN SISÄLTÖ.....	8
I LUKU SOPIMUKSEN SOVELTAMISALA.....	8
II LUKU MÄÄRITELMÄT.....	8
III LUKU TULON VEROTTAMINEN.....	9
IV LUKU KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN POISTAMISMENETELMÄT..	13
V LUKU ERITYISET MÄÄRÄYKSET.....	13
VI LUKU LOPPUMÄÄRÄYKSET.....	13
2 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT.....	14
3 VOIMAANTULO.....	14
4 EDUSKUNNAN SUOSTUMUKSEN TARPEELLISUUS JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS	15
.....	15
LAKIEHDOTUS.....	16
Laki tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen	
estämiseksi Espanjan kanssa tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan lainsäädännön alaan	
kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.....	16
SOPIMUSTEKSTI.....	17
PÖYTÄKIRJA.....	44

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Suomen ja Espanjan välillä on tällä hetkellä voimassa Suomen Tasavallan ja Espanjan välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1967 tehty sopimus (SopS 67/1968), jota on sovellettu Suomessa ensimmäisen kerran vuodelta 1969 toimitetussa verotuksessa (vuoden 1967 sopimus). Sopimusta on muutettu

1) 18 ja 24 päivänä elokuuta 1970 tapahtuneella noottienvaihdolla tehdyllä sopimuksella (SopS 14/1974), joka muutti 23 artiklaa (Kaksinkertaisen verotuksen välttämismenetelmät) eli Suomeen tulevan osingon verokohtelua Suomessa ja jota sovellettiin ensimmäisen kerran vuodelta 1974 toimitetussa verotuksessa,

2) 22 päivänä helmikuuta 1973 tapahtuneella noottienvaihdolla tehdyllä sopimuksella (SopS 39/1974), joka muutti 19 artiklaa (Julkiset palkkiot) ja julkisen hyvityksen eli palkan ja eläkkeen verottamisoikeutta antamalla lähdevaltiolle hyvityksen yksinomaisen verottamisoikeuden, paitsi jos hyvitys suoritetaan henkilölle, jolla on toisen sopimusvaltion kansalaisuus, jolloin hyvitystä verotetaan vain henkilön asuinsopimusvaltiossa, ja jota sovellettiin ensimmäisen kerran tammikuun 1 päivänä 1972 tai sen jälkeen saatuihin julkisiin hyvityksiin, ja

3) 27 päivänä huhtikuuta 1990 suoritetulla noottienvaihdolla tehdyllä sopimuksella (SopS 109/1991), joka muutti 2 (Asiallinen soveltamisala), 10 (Osingot) ja 23 (Kaksinkertaisen verotuksen välttämismenetelmät) artiklaa eli muutti verojen luetteloa, supisti 10 artiklan soveltamisalaa eräiden espanjalaisten yksiköiden osalta ja muutti Suomeen tulevan osingon verotusta Suomessa ja jota sovellettiin Suomessa osin tammikuun 1 päivästä 1990 ja osin tammikuun 1 päivästä 1991 alkaen.

Kaksinkertaisen verotuksen välttämisen alalla, OECD:n malliverosopimuksessa ja verotietojenvaihdossa tapahtuneen kehityksen johdosta on Espanjan kanssa voimassa olevaa verosopimusta pidettävä vanhentuneena ja siten tarkistusta kaipaavana. Lisäksi sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen on sekä Suomen että Espanjan verolainsäädäntöön tehty olennaisia muutoksia. Näistä syistä uuden sopimuksen tekeminen Espanjan kanssa on ollut tarkoituksenmukaista.

Suomella on voimassa oleva laaja verosopimus, jossa määrätään lähes kaikista OECD:n malliverosopimuksen tekstissä käsitellyistä asioista, seuraavien 75 valtion kanssa: Alankomaat (SopS 84/1997 ja 31/1998), Arabiemiraattien liitto (SopS 90/1997 ja 32/1998), Argentiina (SopS 85/1996), Armenia (SopS 120/2007 ja 31/2008), Australia (SopS 91/2007 ja 32/2008), Azerbaidžhan (SopS 94/2006), Barbados (SopS 79/1992 ja 58/2013), Belgia (SopS 66/1978, 54/1997 ja 13/2014), Bosnia-Hertsegovina (SopS 60/1987 ja 75/2005), Brasilia (SopS 92/1997 ja 33/1998), Bulgaria (SopS 11/1986), Egypti (SopS 12/1966 ja 56/1976), Espanja (SopS 67/1968, 14/1974, 39/1974, 109/1991 ja 74/1992), Etelä-Afrikka (SopS 78/1995 ja 4/1996), Filippiinit (SopS 60/1981), Georgia (SopS 76/2008), Indonesia (SopS 4/1989), Intia (SopS 58/2010), Irlanti (SopS 88/1993), Islanti (SopS 26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008 ja 43/2009), Iso-Britannia (SopS 2/1970, 31/1974, 26/1981, 8/1987, 2/1992, 75/1992 ja 63/1997), Israel (SopS 90/1998), Italia (SopS 55/1983), Itävalta (SopS 18/2001 ja 95/2011), Japani (SopS 43/1972, 111/1991 ja 76/1992), Kanada (SopS 2/2007), Kazakstan (SopS 85/2010), Kiina (SopS 104/2010), Kirgistan (SopS 14/2004), Korean tasavalta (SopS 75/1981), Kosovo (SopS 60/1987 ja 1/2012), Kreikka (SopS 58/1981), Kroatia (SopS 60/1987 ja 34/1995), Kypros (SopS 40/2013), Latvia (SopS 92/1993), Liettua (SopS 94/1993), Luxemburg (SopS 18/1983, 60/1992 ja 62/2010), Makedonia (SopS 23/2002), Malesia (SopS 16/1986), Malta (SopS 82/2001), Marokko (SopS 18/2013), Meksiko (SopS 65/1998), Mol-

dova (SopS 92/2008), Montenegro (SopS 60/1987 ja 45/2007), Norja (SopS 26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008 ja 43/2009), Pakistan (SopS 15/1996), Portugali (SopS 27/1971), Puola (SopS 21/2010), Ranska (SopS 8/1972 ja 5 /1976), Romania (SopS 7/2000), Ruotsi (SopS 26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008 ja 43/2009), Saksa (SopS 18/1982), Sambia (SopS 28/1985), Serbia (SopS 60/1987 ja 70/2001), Singapore (SopS 115/2002, 38/2003 ja 41/2010), Slovakia (SopS 28/2000), Slovenia (SopS 70/2004), Sri Lanka (SopS 20/1984), Sveitsi (SopS 90/1993, 92/2006, 122/2010 ja 14/2013), Tadžikistan (SopS 72/2013), Tansania (SopS 70/1978), Tanska (mukaan lukien Färösaaret; SopS 26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008 ja 43/2009), Thaimaa (SopS 28/1986), Tsekki (SopS 80/1995 ja 5/1996), Turkki (SopS 49/2012), Ukraina (SopS 82/1995 ja 6/1996), Unkari (SopS 51/1981), Uruguay (SopS 16/2013), Uusi Seelanti (SopS 49/1984 ja 16/1988), Uzbekistan (SopS 104/1999), Valko-Venäjä (SopS 84/2008), Venäjä (SopS 110/2002), Vietnam (SopS 112/2002 ja 64/2003), Viro (SopS 96/1993) ja Yhdysvallat (SopS 2/1991 ja 3/2008).

Suomella on voimassa olevat sopimukset, jotka tiedonvaihdon lisäksi koskevat luonnollisten henkilöiden ja laivoja tai ilma-aluksia kansainvälisessä liikenteessä käyttävien yritysten kaksinkertaisen verotuksen välttämistä ja keskinäistä sopimusmenettelyä etuyhteisyritysten tulon oikaisemisen yhteydessä, kuuden alueen kanssa: Bermuda (SopS 87/2009), Brittiläiset Neitsytsaaret (SopS 59/2011), Caymansaaret (SopS 34/2010), Guernsey (SopS 47 ja 84/2009), Jersey (SopS 78/2009) ja Mansaari (SopS 74/2008).

Suomella on voimassa olevat sopimukset, jotka tiedonvaihdon lisäksi koskevat osinkoa ja kiinteän toimipaikan tuloa, Alankomaiden Antillien (SopS 63/2011) ja Aruban (SopS 65/2011) kanssa.

Suomella on voimassa oleva sopimus kansainvälisestä kuljetustoiminnasta saadun tulon vapauttamisesta verosta Yhdysvaltain kanssa (SopS 20/1988) ja voimassa oleva sopimus verosäännösten kansainvälisen noudattamisen parantamiseksi ja FATCA:n toteuttamiseksi Yhdysvaltain kanssa (SopS 155/2015), voimassa oleva sopimus ilma-aluksen käyttämisestä saadun tulon kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Hong Kongin kanssa (SopS 125/2008) ja voimassa oleva sopimus kansainvälisen ilmakuljetusliiketoiminnan (sen liiketulon) vastavuoroisesta vapauttamisesta eräistä veroista Kiinan kanssa (SopS 117/2006).

Suomella on voimassa oleva kulttuuri-instituuteille vastavuoroisesti myönnettäviä verohelpoituksia koskeva sopimus Italian kanssa (SopS 33/1974). Sopimusta sovelletaan myös tulo- ja omaisuusveroihin.

Suomella on voimassa oleva sopimus erityisistä määräyksistä (tulon ja varallisuuden) kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi rakennettaessa rajasilloja ym. Norjan kanssa (SopS 54/1993).

2 Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen tarkoituksesta johtuu, että sopimusvaltio ja muut sopimuksessa tarkoitettujen verojen saajat eivät käytä verottamisoikeuttaan sopimuksessa määrätyissä tapauksissa tai että ne sopimuksessa edellytetyllä tavalla muutoin myöntävät huojennusta verosta. Sopimusmääräysten soveltaminen merkitsee Suomessa sitä, että valtio ja kunnat sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat luopuvat vähäisestä osasta verotulojaan, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältettäisiin.

Nykyisen sopimuksen mukaan osingosta voidaan verottaa osingon maksavan yhtiön asuinvaltiossa (osingon lähdevaltiossa) 10 prosentin maksimiverokannalla, jos osingon saaja on yhtiö,

joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta (suorasijoitusosinko). Muulloin (portfolio-osinko) verokanta on 15 prosenttia. Uusi sopimus alentaa 10 prosentin verokannan 5 prosenttiin, jos osingon saava yhtiö hallitsee vähintään 10 prosenttia maksavan yhtiön äänimäärästä. Seurauksena on, että Suomesta Espanjaan maksettavasta osingosta saatava lähdeverotuotto alenee. Alempi lähdeverokanta ei kuitenkaan tosiasiallisesti vaikuta verotuottoon, koska suorasijoitusosinko on jo lähdeverovapaa eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2011/96/EU perusteella. Portfolio-osingon verokannassa ei tapahdu muutosta. Osingosta saatava lähdeverotuotto ei näin ollen muutu. Espanjaan maksettiin vuonna 2014 osinkoa 13 449 017 euroa, josta kannettiin lähdeveroa 1 663 498 euroa.

Nykyisen sopimuksen mukaan koron enimmäislähdeverokanta on 10 prosenttia. Suomi ei useimmissa tapauksissa peri Espanjaan maksetusta korosta lähdeveroa, koska rajoitetusti verovelvollinen (ulkomailla asuva henkilö) ei ole verovelvollinen täältä saamastaan korkotulosta tuloverolain (1535/1992) 9 §:n 2 momentin mukaan. Yhtiöiden välinen korko on lähdeverovapaa myös eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2003/49/EY (korko-rojaltidirektiivi) perusteella (25 prosentin vähimmäispääoma- tai äänivaltaisuus). Espanja ei kanna lähdeveroa EU-alueella asuville henkilöille maksetusta korosta eikä Suomi siis ole hyvittänyt tällaista veroa. Uudessa sopimuksessa siirrytään yksinomaan koron saajan asuinvaltiossa tapahtuvaan verotukseen, mutta tämä ei edellä mainituista syistä johtuen vaikuta verotuottoon. Espanjaan maksettiin vuonna 2014 korkoa 461 136 euroa, josta kannettiin lähdeveroa 40 534 euroa.

Rojaltin enimmäisverokanta on nykyisen sopimuksen mukaan 5 prosenttia. Yhtiöiden välinen rojalti on lähdeverovapaa korko-rojaltidirektiivin perusteella. Uudessa sopimuksessa siirrytään vain rojaltilin saajan asuinvaltiossa tapahtuvaan verotukseen. Suomi ei enää kanna lähdeveroa Suomesta Espanjaan maksettavasta rojaltilta, mikä vähentää verotuottoa, mutta toisaalta myöskään Espanja ei enää kanna lähdeveroa eikä Suomella siis enää ole hyvittämisvelvollisuutta, mikä lisää verotuottoa. Siirtyminen asuinvaltion yksinomaiseen verotusoikeuteen ei todennäköisesti kuitenkaan vaikuta merkittävästi verotuottoon. Espanjaan maksettiin vuonna 2014 rojaltilia 481 983 euroa, josta kannettiin lähdeveroa 19 273 euroa.

Suomi ei nykyisen sopimuksen mukaan voi verottaa vuokratuloa, jonka Espanjassa asuva henkilö saa omistamansa Suomessa sijaitsevan (irtainta omaisuutta olevan) osakehuoneiston vuokrauksesta. Sama koskee luovutusvoittoa, jonka tällainen henkilö saa tällaisen huoneiston luovuttamisesta. Uuden sopimuksen mukaan Suomi voi verottaa kumpaakin tulolajia, mikä lisää verotuottoa.

Nykyisen sopimuksen 18 artiklan mukaan verotetaan aikaisempaan palvelukseen perustuvia eläkkeitä (ja samanluonteisia hyvityksiä) vain eläkkeen saajan asuinvaltiossa. Espanjassa asuville henkilöille Suomesta maksettavaa yksityisen sektorin eläkettä verotetaan siten vain Espanjassa.

Uuden sopimuksen 17 artiklan mukaan sopimusvaltio voi verottaa sosiaalivakuutuslainsäädäntönsä tai järjestämänsä muun julkisen sosiaaliturvan mukaan maksettavia eläkkeitä ja muita etuuksia ja tästä valtiosta kertyvää elinkorkoa. Eläkkeensaajan asuinvaltion yksinomaista verottamisoikeutta (nykyisen sopimuksen 18 artikla) sovelletaan kuitenkin sopimuksen voimaantulon jälkeisen kolmannen kalenterivuoden loppuun asti, jos artiklan mukainen tulo on veronalaista eläkkeensaajan asuinvaltiossa (26 artikla). Suomi voi siten (tulevaisuudessa) verottaa Espanjassa asuville henkilöille Suomesta maksettavia yksityisen sektorin eläkkeitä. Edellä mainitun veronalaisuusehdon täyttävien eläkkeiden osalta uusi sopimus vaikuttaa kui-

tenkin verotuottoon vasta siirtymäajan jälkeen. Niitä eläkkeitä, jotka eivät täytä tätä ehtoa, Suomi voi verottaa heti kun uuden sopimuksen soveltaminen alkaa, mikä alkaa silloin lisätä verotuottoa.

Verotuottoon vaikuttaa myös yksityisen sektorin eläkkeisiin uuden sopimuksen mukaan sovellettava kaksinkertaisen verotuksen poistamismenetelmä, jossa lähdevaltio hyvittää asuinvaltion kantaman veron. Suomesta Espanjaan maksettavan eläkkeen osalta tämä tarkoittaa sitä, että lähdevaltio Suomi vähentää asuinvaltio Espanjan kantaman veron. Verrattuna tilanteeseen, jossa kaksinkertaisen verotuksen poistaisi asuinvaltio Espanja, Suomen verotuotto on pienempi, koska Suomi saa verotuottoa vain, jos Suomen vero on näiden eläkkeiden osalta korkeampi kuin Espanjan. Tätä voidaan sinänsä pitää todennäköisenä.

Verotuottoon vaikuttaa edelleen se, miten Espanjaan maksettavat eläkkeet jakautuvat suuruusluokaltaan, kuinka moni Espanjassa asuva eläkkeensaaja saa Suomesta useaa eläkettä, joiden verokohtelu sopimusten mukaan on erilainen, ja yksityisen sektorin eläkkeiden verotusta koskevien määräysten soveltamisala. Koska Suomi joka tapauksessa ei ole tähän mennessä voinut verottaa useimpia tällaisia yksityisen sektorin eläkkeitä, voidaan olettaa, että verotuotto tältä osin jonkin verran kasvaa.

Suomessa asuvalle henkilölle lähdevaltiosta Espanja maksettua yksityisen sektorin eläkettä verottaa nykyisin vain asuinvaltio Suomi. Uuden sopimuksen mukaan myös Espanja voi (viimeistään siirtymäajan jälkeen) verottaa tällaista eläkettä. Näihin eläkkeisiin sovellettavan kaksinkertaisen verotuksen poistamismenetelmän mukaan Suomi ei kuitenkaan ole velvollinen vähentämään Espanjan perimää veroa eikä Suomen verotusoikeus tältä osin siis muutu. Lopputuloksena on, että verotuottoakaan ei muutu. Koska Espanjasta tällaista eläkettä saavien Suomessa asuvien henkilöiden lukumäärä lienee vähäinen, näiden eläkkeiden vaikutus verotuottoon on muutoinkin hyvin pieni.

Suomesta vuonna 2014 Espanjaan maksetut eläkkeet

Eläkelaji	Yhteissumma € (suoritusten lukumäärä)	Ennakonpidätys € (suoritusten lukumäärä)
1. Työeläke julkisyhteisöltä	5 836 897 (744)	948 551 (478)
2. Muu sosiaaliturvalainsäädäntöön perustuva työeläke	41 629 926 (2 254)	721 072 (1 587)
3. Kansaneläke tms., valtiokonttorin maksama muu kuin työeläke	1 527 233 (646)	15 049 (202)
4. Sosiaaliturvalainsäädäntöön perustumaton eläke	3 074 469 (338)	60 936 (285)
5. Julkisyhteisön liiketoiminnassa ansaittu eläke	793 886 (41)	11 534 (41)
6. Muu eläke	1 664 192 (126)	23 071 (99)
7. Pääomatulona oleva ostettu, työhön perustumaton eläke	19 738 (19)	574 (7)

Suomesta Espanjaan vuonna 2014 maksettujen muiden tulojen (palkka, sijoitus- tai henkilös-
törahasto-osuus, työkorvaus, johtajanpalkkio, taiteilijan tai urheilijan saama korvaus, muut tu-
lo, kuten stipendi tai vakuutuskorvaus) määrä oli 3 208 661 euroa (lähdevero 321 366 euroa),
josta noin 80 prosenttia oli palkkoja, henkilörahaston rahasto-osuuksia ja työkorvauksia.

Osinkoon, korkoon ja rojaltiin sovelletaan nykyisen sopimuksen 23 artiklan 3 kappaleen mu-
kaan niin sanottua Tax Sparingia. Jos sopimusvaltio on myöntänyt näistä tuloista kannettavas-
ta verosta täydellisen tai osittaisen vapautuksen, toisen sopimusvaltion on vähennettävä veros-
taan määrä, joka vastaa veromäärää, joka olisi pitänyt kantaa, jos vapautusta ei olisi myönnet-
ty. Tämä vähennys on poistettu.

3 Asian valmistelu

Suomen ja Espanjan välistä verosopimusta on vuosien varrella yritetty uudistaa useaan ottee-
seen. 1980- ja 1990-luvulla käydyt neuvottelut eivät johtaneet tulokseen, erityisesti eläkkeiden
verotusoikeuden jaosta vallinneiden erilaisten näkemysten johdosta. Vaikka uusi sopimus-
luonnos 1990-luvulla parafoitiin, eläkkeiden verotus oli vielä ratkaisematta, minkä johdosta
luonnosta ei voitu viedä allekirjoitettavaksi. Myös 2000-luvulla osapuolten näkemykset eläke-
verotuksesta olivat niin kaukana toisistaan, ettei neuvottelujen jatkamiselle ollut edellytyksiä.
OECD:n verosopimusmallin muutos vuonna 2005, jolloin katsottiin perustelluksi verottaa yk-
sityissektorin palvelukseen perustuvia eläkkeitä myös lähdevaltiossa, ja vuonna 2010 tapahtu-
nut Tanskan ja Espanjan verosopimuksen irtisanominen myötävaikuttivat siihen, että neuvot-
telut Suomen ja Espanjan välisestä verosopimuksen muuttamisesta voitiin aloittaa uudelleen
vuonna 2014. Sopimusta koskevat neuvottelut käytiin Madridissa 13—16 päivänä tammikuuta
2014, Helsingissä 7—8 päivänä toukokuuta 2014 ja Madridissa 23—24 päivänä maaliskuuta
2015, jolloin neuvottelujen päätteeksi parafoitiin englanninkielinen sopimusluonnos. Sen jäl-
keen sopimusluonnosta on eräiltä osin muutettu sähköpostitse.

Sopimus allekirjoitettiin Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2015.

Sopimus noudattaa pääasiallisesti OECD:n laatimaa mallia kahdenkeskiseksi verosopimuk-
seksi (OECD:n mallisopimus). Merkittävimmät poikkeamat tästä mallista koskevat luovutus-
voiton, tötöulun ja eläkkeen verottamista sekä kaksinkertaisen verotuksen poistamismenetel-
mää.

Sekä Suomi että Espanja soveltavat sopimuksen mukaan kaksinkertaisen verotuksen poistami-
nessa hyvitysmenetelmää päämenetelmänään.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Sopimuksen sisältö

I LUKU SOPIMUKSEN SOVELTAMISALA

1 artikla. *Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt.* Artiklassa määritetään ne henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan. Sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai muissa sopimusvaltioissa. Artikla on tältä osin OECD:n mallisopimuksen 1 artiklan mukainen.

Sopimusta sovellettaessa katsotaan tulo, voitto tai luovutusvoitto, joka saadaan sellaisen yksikön kautta, joka on jommankumman sopimusvaltion lakien mukaan verotuksellisesti jaettava ja joka on sijoittautunut jompaankumpaan sopimusvaltioon tai valtioon, jolla on voimassa määräyksen tiedonvaihdoista veroasioissa sisältävä sopimus sen sopimusvaltion kanssa, josta tulo, voitto tai luovutusvoitto saadaan, sopimusvaltiossa asuvan henkilön saamaksi siltä osin kuin sitä käsitellään tämän sopimusvaltion verotuslakia sovellettaessa sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulona, voittona tai luovutusvoittona (2 kappale). Pöytäkirjan II kohdan mukaan tulo, voitto tai luovutusvoitto, joka saadaan kolmannessa valtiossa organisoidun yksikön kautta, voi saada sopimuksen edut vain jos tuloa, voittoa tai luovutusvoittoa, 2 kappaleessa asetettujen vaatimusten lisäksi, käsitellään yksikön edunsaajien, jäsenten tai osallistujien tulona sen valtion verolakien mukaan, johon yksikkö on sijoittautunut.

Sanonta sopimusvaltiossa asuva henkilö määritellään 4 artiklassa.

Eräissä tapauksissa sopimusta sovelletaan myös kolmannessa valtiossa asuvaan henkilöön. Syrjäntäkieltoa koskevan 22 artiklan määräykset ja tiedonvaihtoa koskevan 24 artiklan mukaan vaihdettavat tiedot voivat nimittäin koskea henkilöitä, jotka eivät asu kummassakaan sopimusvaltiossa.

2 artikla. *Sopimuksen piiriin kuuluvat verot.* Artiklassa määritellään ja mainitaan ne verot, joihin sopimusta sovelletaan. Omaisuusvero on jätetty pois, koska sitä ei sopimusvaltioissa enää kanneta eikä kaksinkertaista omaisuusverotusta siis voi syntyä.

II LUKU MÄÄRITELMÄT

3—5 artikla. *Yleiset määritelmät. Kotipaikka. Kiinteä toimipaikka.* Artikloissa määritellään eräät sopimuksessa esiintyvät sanonnat. Artiklat ovat pääosin OECD:n mallisopimuksen 3—5 artiklan mukaiset. Niihin on tehty vain vähäisiä muutoksia.

Sopimuksen 3 artiklassa on yleisiä määritelmiä. Määritelmiä on myös muissa artikloissa. Esimerkiksi osinko, korko ja rojalti määritellään näiden tulolajien verotusta käsittelevissä artikloissa (10—12 artikla).

Sanonta sopimusvaltiossa asuva henkilö määritellään 4 artiklassa, jossa mainitaan myös valtio, valtiollinen osa, paikallisviranomaisen ja sopimuksen pöytäkirjan III kohdassa määritelty julkisyhteisö. Oikeushenkilön kaksoisasumistilanteessa oikea asuinpaikka ratkaistaan OECD:n mallisopimuksen mukaisesti tosiasiallisen johdon sijaintipaikan perusteella (3 kappale).

Sanonta kiinteä toimipaikka, joka määritellään 5 artiklassa, liittyy erityisesti liiketulon verotusta koskevan 7 artiklan soveltamiseen. Määritelmä vastaa OECD:n mallisopimuksen 5 artiklan määräyksiä.

III LUKU TULON VEROTTAMINEN

6 artikla. *Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo.* Kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

Jos osakkeiden tai muiden osuuksien omistus suoraan tai välillisesti oikeuttaa niiden omistajan hallitsemaan kiinteää omaisuutta, tämän hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralleannosta tai muusta käytöstä saatavaa tuloa voidaan uuden 4 kappaleen mukaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on. Esimerkiksi tuloa, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa osakehuoneistonsa vuokralleannosta, voidaan verottaa Suomessa.

Artiklaa on 4 kappaleen sisältämän lähdevaltion verottamisoikeuden laajennuksen lisäksi muutettu vain vähäisiltä osin. Artikla vastaa pääosin OECD:n mallisopimuksen 6 artiklaa.

7 artikla. *Liiketulo.* Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta liike tulosta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa vain, jos yritys harjoittaa toimintaansa tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta. Käsite kiinteä toimipaikka määritellään 5 artiklassa. Liiketuloa, josta kiinteän toimipaikan sijaintivaltio voi verottaa, on vain tulo, joka on luettava kuuluvaksi kyseiseen kiinteään toimipaikkaan (1 kappale). Jos liike tuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen sopimuksen muissa artikloissa, siihen sovelletaan sitä koskevia erityismääräyksiä (7 kappale). Artikla on sen OECD:n mallisopimuksen 7 artiklan version mukainen, joka oli mallisopimuksessa vielä 21 päivänä heinäkuuta 2010.

Pöytäkirjan IV kohdan mukaan Suomen ja Espanjan delegaatiot tapaavat harkitakseen OECD:n vuoden 2010 malliverosopimuksen uuden 7 artiklan hyväksymistä niin pian kuin Suomi vahvistaa sen olevan yhteensopiva kansallisen lainsäädäntönsä kanssa.

8 artikla. *Merenkulku ja ilmakuljetus.* Artikla on merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadun tulon osalta poikkeus 7 artiklan määräyksiin. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainvälisestä merenkulusta tai ilmakuljetuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, silloinkin kun tulo on luettava kuuluvaksi kiinteään toimipaikkaan, joka yrityksellä on toisessa sopimusvaltiossa (1 kappale).

Artikla vastaa pääosin OECD:n mallisopimuksen 8 artiklaa.

9 artikla. *Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset.* Etuyhteydessä keskenään olevien yritysten saamaa tuloa saadaan artiklan mukaan oikaista, jos perusteetonta voitonsiirtoa voidaan osoittaa tapahtuneen. Suomessa tällä määräyksellä on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 31 §:n soveltamisen kannalta.

Artiklaa on muutettu ja se vastaa pääosin OECD:n mallisopimuksen 9 artiklaa.

10 artikla. *Osinko.* Osingosta voidaan verottaa sopimusvaltiossa, jossa osingon saaja asuu (1 kappale).

Osinko sekä nykyisen että uuden sopimuksen mukaan vapaa Suomen verosta, jos Espanjassa asuvan yhtiön maksaman osingon saaja on Suomessa asuva yhtiö, joka hallitsee välittömästi vähintään 10 prosenttia tämän espanjalaisen yhtiön äänimäärästä (21 artiklan 2 kappaleen b kohta).

Osingosta voidaan 2 kappaleen mukaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu (lähdevaltio). Enimmäisverokanta on nykyisen 10 prosentin sijasta 5 prosenttia (osingon kokonaismäärästä), jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva yhtiö, joka välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingonmaksajayhtiön äänimäärästä (2 kappaleen a kohta). Muutoin vero saa edelleen olla enintään 15 prosenttia (2 kappaleen b kohta). Poikkeuksena ovat eläkejärjestelmät, jolloin sen sopimusvaltion, jossa osingon maksava yhtiö asuu, pitää vapauttaa osinko verosta, jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva eläkejärjestelmä (määritelty 3 artiklan 1 kappaleen l) kohdassa).

Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan näitä rajoituksia (4 kappale), jos osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan.

Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan veronhyvityksellä 21 artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

Artikla vastaa OECD:n mallisopimuksen 10 artiklaa suurelta osin.

Pöytäkirjan I c kohdan (Oikeus sopimusetuihin) mukaan 10 artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos osingon maksamisen perustana olevien osakkeiden tai muiden osuuksien luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisista tarkoituksista oli hyötyä artiklasta tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

11 artikla. *Korko.* OECD:n mallisopimuksesta poiketen verotetaan korosta sekä nykyisen että uuden sopimuksen mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa koron saaja asuu, jos tämä henkilö on korkoetuuden omistaja (1 kappale).

Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan 1 kappaletta, jos koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan (3 kappale).

Pöytäkirjan I c kohdan (Oikeus sopimusetuihin) mukaan 11 artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos koron maksamisen perustana olevan saamisen luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisista tarkoituksista oli hyötyä tästä artiklasta tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

12 artikla. *Rojalti.* Rojaltista voidaan nykyisen sopimuksen mukaan verottaa sekä rojaltin saajan asuinvaltiossa että rojaltin lähdevaltiossa. Maksimilähdeverokanta on 5 prosenttia.

Uuden sopimuksen mukaan ja OECD:n mallisopimuksen 12 artiklan mukaisesti rojaltista verotetaan vain sen saajan asuinvaltiossa, jos tämä henkilö on rojaltin etuudenomistaja (1 kappale). Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan tätä rajoitusta, jos rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan (3 kappale). Rojaltista, joka maksetaan kiinteän omaisuuden käyttöoikeudesta, sekä kaivoksen tai muiden luonnon varojen hyväksikäytöstä verotetaan 6 artiklan mukaan.

Pöytäkirjan I c kohdan (Oikeus sopimusetuihin) mukaan 12 artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos rojaltin maksamisen perustana olevien oikeuksien luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisista tarkoituksista oli hyötyä tästä artiklasta tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

13 artikla. *Luovutusvoitto.* Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa sijaitsevan (6 artiklassa tarkoitetun) kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan sekä uuden että voimassa olevan sopimuksen 1 kappaleen mukaan verottaa kiinteän omaisuuden sijaintivaltiossa.

Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisten osakkeiden, osuuksien tai samanlaisten oikeuksien luovutuksesta, joiden arvosta enemmän kuin 50 % suoraan tai välillisesti kertyy toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan 4 kappaleen mukaan verottaa kiinteän omaisuuden sijaintivaltiossa. Myyntivoitosta, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa osakehuoneistonsa luovutuksesta, voidaan siis verottaa Suomessa. Kappaletta 4 ei sovelleta, jos voitto saadaan yhden tai kummankin sopimusvaltion hyväksytyssä pörssissä noteeratun yhtiön osakkeiden luovutuksesta.

Pöytäkirjaan Espanjan pyynnöstä otetun V kohdan mukaan voidaan pörssinoteerattujen kiinteistösiirtoyhtiöiden Sociedad Anónima Cotizada de Inversión en el Mercado Inmobiliario osakkeiden luovutuksesta saadusta voitosta 4 kappaleen estämättä verottaa Espanjassa.

Kappaleen 5 mukaan voidaan sellaisten osakkeiden, osuuksien tai samanlaisten oikeuksien luovutuksesta, jotka suoraan tai välillisesti oikeuttavat niiden omistajan hallitsemaan sopimusvaltiossa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta, verottaa kiinteän omaisuuden sijaintivaltiossa. Tämä määräys, jossa ei ole osuuksille kiinteän omaisuuden perusteella kertyvää arvoa koskevaa alarajaa, koskee lähinnä Espanjan verottamisoikeutta ja niin sanottuja lomaosakkeita (tuloverolain 10 §:n 1 momentin 10 kohdassa asetetut edellytykset Suomen verottamisoikeuden syntymiseksi eivät täyty).

Jos sopimusvaltiossa asuvalla henkilöllä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, toimipaikan ja sen liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta voidaan (kuten nykyisinkin, 13 artiklan 2 kohta) verottaa tässä toisessa valtiossa eli toimipaikan sijaintivaltiossa (2 kappale). Myyntivoitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainvälisessä liikenteessä käytetyn laivan, ilma-aluksen tai niiden käyttöön liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä sopimusvaltiossa eli yrityksen asuinvaltiossa (3 kappale).

Voitosta, joka saadaan sellaisen omaisuuden luovutuksesta, jota ei tarkoiteta edellä selostetuissa kappaleissa, verotetaan (kuten nykyisinkin, 13 artiklan 3 kappale) vain luovuttajan asuinvaltiossa (6 kappale).

Nämä määräykset muuttavat merkittävästi nykyisen sopimuksen 13 artiklan kolmea määräystä ja vastaavat pääosin OECD:n mallisopimuksen 13 artiklaa tai sen kommentaaria.

14—16 artikla. *Työtulo. Johtajanpalkkio. Taiteilijat ja urheilijat.* Työtuloa (14 artikla) mukaan lukien työvoiman vuokrauksen puitteissa suoritetusta työstä saatu hyvitys (pöytäkirjan VI kohta), johtajanpalkkiota (15 artikla) sekä taiteilijoita ja urheilijoita (16 artikla) koskevat määräykset ovat OECD:n mallisopimuksen 15—17 artiklan ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset.

17 artikla. *Eläkkeet, elinkorot ja samanluonteiset maksut.* Aikaisempaan palvelukseen perustuvista eläkkeistä (yksityissektorin eläke) ja muista samankaltaisista hyvityksistä verotetaan voimassa olevan sopimuksen 18 artiklan mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa hyvityksen saaja asuu, jollei 19 (Julkiset palkkiot) artiklan 1 kohdan määräyksistä muuta johdu.

Uuden sopimuksen 17 artiklan 1 kappaleen mukaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella maksettua eläkettä ja muuta samanluonteista hyvitystä verotetaan vain siinä valtiossa eli henkilön asuinvaltiossa (jollei 18 artiklan 2 kappaleesta muuta johdu). Tämä vastaa nykyisen sopimuksen 18 artiklaa.

Sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan perusteella toistuvasti tai kertakorvauksena maksettua eläkettä, esimerkiksi Suomen TEL-eläkettä, ja muuta etuutta, ja sopimusvaltiosta kertyvää elinkorkoa voidaan kuitenkin (1 kappaleen estämättä ja jollei 18 artiklan 2 kappaleesta muuta johdu) verottaa tässä valtiossa eli lähdevaltiossa (2 kappale).

Kappaleen 3 mukaan elinkoron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, jos tähän tuloon liittyvät vakuutusmaksut tai maksut oikeuttavat verovähennykseen tässä valtiossa. Suomessa nämä maksut ovat jo kauan olleet vähennyskelpoisia.

Artiklan 21 (Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen) 3 kappaleen mukaan, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tuloa, josta 17 artiklan 2 kappaleen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa (lähdevaltiossa), tämän toisen valtion on myönnettävä tämän henkilön tulosta kannettavasta verosta vähennyksenä määrä, joka vastaa ensiksi mainitussa valtiossa (asuinvaltiossa) maksettua tulosta kannettua veroa. Tämä merkitsee Espanjassa asuvalle henkilölle Suomesta maksettavan eläkkeen osalta sitä, että Espanja verottaa eläkettä asuinvaltiona ja sen lisäksi Suomi verottaa eläkettä lähdevaltiona mutta vähentää Espanjan veron. Kyseessä on niin sanottu käänteinen hyvitysmenetelmä, jossa kaksinkertaisen verotuksen poistaa tulonsaajan asuinvaltion sijasta tulon lähdevaltio. Samanlaista menetelmää käytetään Sveitsin kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen (SopS 90/1993, 92/2006, 122/2010 ja 14/2013) 23 artiklan (Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen) 1 kappaleen c kohdan mukaan Suomesta saadun eläkkeen ja suomalaisen kiinteistö-yhtiön osakkeen luovutuksesta saadun voiton verottamisessa.

Vähennys ei saa ylittää sitä tulosta kannettavan veron osaa, joka lasketaan ennen vähennyksen antamista ja kohdistuu tuloon, josta voidaan verottaa ensiksi mainitussa valtiossa, joten Suomen veron määrä on yläraja vähennettävän Espanjan veron määrälle.

Sopimuksen 26 artiklan (Voimaantulo) 4 kappaleen mukaan nykyisen sopimuksen 18 artiklaa sovelletaan uuden sopimuksen voimaantulon jälkeisen kolmannen kalenterivuoden loppuun asti, jos nykyisen sopimuksen 18 artiklan mukainen tulo on veronalaista siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu. Suomen osalta tätä siirtymäaikaa sovelletaan henkilöihin, joiden Suomesta saama eläketulo on näiden vuosien aikana veronalaista Espanjassa. Mikäli ehto ei täyty, uutta 17 artiklaa aletaan soveltaa heti kun sopimusta yleisesti aletaan soveltaa 26 artiklan perusteella.

Uudet määräykset vastaavat pääosin OECD:n mallisopimuksen 18 artiklan kommentaarin vaihtoehtoisia määräyksiä. Eläkkeen kaksinkertaisen verotuksen poistamismenetelmä on kuitenkin poikkeus mallisopimuksen määräyksiin.

18 artikla. Julkinen palvelus. Julkisesta palveluksesta saatua palkkaa tai muuta sellaista hyvitystä verotetaan 1 kappaleen a kohdan mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jonka (tai jonka osan, paikallisviranomaisen tai julkisyhteisön) palveluksessa henkilö on. Vastaava sääntö koskee tällaisen palveluksen perusteella maksettavaa eläkettä (2 kappale a kohta). Artiklan 1 kappaleen b kohdassa ja 2 kappaleen b kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa palkkaa, muuta hyvitystä ja eläkettä verotetaan kuitenkin vain saajan asuinvaltiossa. Kaikkia näitä tuloja verotetaan kuitenkin 14—17 artiklan (työtulo, johtajanpalkkio, taiteilijat ja urheilijat ja eläke) mu-

kaan, jos ne maksetaan jonkin edellä mainitun julkisen vallan yksikön harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä (3 kappale).

Artiklaa ei ole merkittävästi muutettu. Artikla vastaa suurelta osin OECD:n mallisopimuksen 19 artiklaa.

Pöytäkirjan VII kohdan mukaan 18 artiklaa sovelletaan hyvitykseen, joka maksetaan diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen paikalliselle henkilökunnalle, jotka olivat jo palveluksessa uuden sopimuksen voimaantulopäivänä, paitsi jos he valitsevat nykyisen sopimuksen 19 artiklan soveltamisen. Tämä vaihtoehto voidaan valita vain kerran, ensimmäisten kuuden kuukauden aikana uuden sopimuksen voimaantulon jälkeen.

19 artikla. *Opiskelijat ja harjoittelijat.* Artiklassa on määräyksiä opiskelijoiden ja liikealan harjoittelijoiden saamien tulojen verovapaudesta. Artikla vastaa OECD:n mallisopimuksen 20 artiklaa eikä enää koske professoreita ja opettajia.

20 artikla. *Muu tulo.* Tuloa, jota ei käsitellä 6—19 artiklassa, verotetaan vain tulon saajan asuinvaltiossa (1 kappale).

Artikla vastaa OECD:n mallisopimuksen 21 artiklaa.

IV LUKU KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN POISTAMISMENETELMÄT

21 artikla. *Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen.* Suomi käyttää kaksinkertaisen verotuksen poistamisessa päämenetelmänä hyvitysmenetelmää. Suomea koskeva 2 kappaleen a kohta rakentuu sille periaatteelle, että tulon saajaa verotetaan Suomessa (sen ollessa asuinvaltio) myös sellaisesta tulosta, josta sopimuksen mukaan voidaan verottaa Espanjassa (lähdevaltio). Suomessa maksettavasta verosta vähennetään kuitenkin vero, joka sopimuksen mukaisesti on maksettu samasta tulosta Espanjassa. Kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta on lisäksi voimassa, mitä kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetussa laissa (1552/1995) säädetään. Suomi soveltaa vapautusmenetelmää osinkoon 2 kappaleen b kohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

Myös Espanja käyttää hyvitysmenetelmää (1 kappale).

Yksityisen sektorin eläkkeen (17 artikla) kaksinkertaisen verotuksen poistamisessa kumpikin maa käyttää niin sanottua käänteistä hyvitystä (3 kappale).

V LUKU ERITYISET MÄÄRÄYKSET

22—24 artikla. *Syrjintäkielto. Keskinäinen sopimusmenettely. Tietojen vaihtaminen.* Syrjintäkielto (22 artikla) ja tietojen vaihtaminen (24 artikla) koskevat kaikenlaatuisia veroja. Artiklat 22 ja 23 (Keskinäinen sopimusmenettely) ja 24 ovat OECD:n mallisopimuksen 24—26 artiklan mukaiset.

25 artikla. *Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet.* Diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäseniä koskevat määräykset vastaavat OECD:n mallisopimuksen 28 artiklan määräyksiä.

VI LUKU LOPPUMÄÄRÄYKSET

26 artikla. *Voimaantulo.* Artikla sisältää sopimuksen voimaantulomääräykset.

27 artikla. Päättyminen. Artikla sisältää sopimuksen päättymistä koskevat määräykset. Sopimuksen on määrä olla voimassa toistaiseksi.

Pöytäkirja. Pöytäkirjan I kohdan (Oikeus sopimusetuihin) a alakohdan mukaan sopimusvaltiot ilmoittavat, että niiden kansallisia lainsäädännön (verosopimukset mukaan lukien) väärinkäyttöä koskevia sääntöjä ja menettelyjä voidaan soveltaa tällaisen väärinkäytön käsittelemiseksi.

Pöytäkirjan I kohdan b alakohdan mukaan sopimus ei estä sopimusvaltioita soveltamasta väliyhteisöjä (Controlled Foreign Company) koskevia kansallisia sääntöjään.

Pöytäkirjan I kohdan d alakohdan mukaan katsotaan, ettei sopimuksen mukaisia etuuksia pidä myöntää henkilölle, joka ei ole toisesta sopimusvaltiosta saatujen tulojen etuudenomistaja.

2 Lakiehdotuksen perustelut

Perustuslain 95 §:n 1 momentissa edellytetään, että kansainvälisen velvoitteen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset saatetaan valtionsisäisesti voimaan erityisellä voimaansaattamislalla.

Esitys sisältää ehdotuksen laiksi tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Espanjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

1 §. Lakiehdotuksen 1 §:llä saatetaan voimaan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset.

2 §. Sopimuksen muiden määräysten voimaan saattamisesta ja lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Laki on tarkoitus saattaa voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

3 Voimaantulo

Sopimus tulee 26 artiklan 2 kappaleen voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivänä siitä päivästä, jona vastaanotetaan myöhempi niistä 26 artiklan 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista, joilla sopimusvaltiot ilmoittavat toisilleen sopimuksen voimaantulon edellyttämien sisäisten toimenpiteiden suorittamisesta. Sopimusta sovelletaan molemmissa maissa lähdeveron osalta voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen saatavaan tuloon ja muiden tuloverojen osalta voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta määrättäviin veroihin.

Kappaleen 2 mukaan 23 artiklan (Keskinäinen sopimusmenettely) ja 24 artiklan (Tietojen vaihtaminen) määräyksiä sovelletaan jo sopimuksen voimaantulopäivästä ottamatta huomioon sitä verovuotta tai -ajanjaksoa, jota asia koskee.

Vuoden 1967 sopimuksen soveltaminen lakkaa 3 kappaleen ensimmäinen virkkeen mukaan niiden verojen osalta, joihin uutta sopimusta 2 kappaleen mukaisesti sovelletaan. Vuoden 1967 sopimuksen voimassaolo lakkaa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä 3 kappaleen ensimmäinen virkkeen mukaan sovelletaan.

4 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja säätämisjärjestys

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä.

Sopimuksen tulon verottamista koskevat 6—20 artikla, joissa määrätään tulon verottamisoi-
keuden jaosta tai kansallisen veron alentamisesta taikka siitä vapauttamisesta, sisältävät lain-
säädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan
hyväksymisen.

Sopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeva 21 artikla sekä erityisiä määrä-
yksiä sisältävät 22—25 artikla samoin kuin pöytäkirjan I—III ja V—VII kappale sisältävät jo-
ko suoraan tai välillisesti verotukseen liittyviä määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön
alaan. Myös näiltä osin sopimuksen määräykset edellyttävät eduskunnan hyväksymistä.

Sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset eivät ole sellaisia, jotka edellyttäisivät
perustuslain 94 §:n 2 momentissa tarkoitettua säätämisjärjestystä. Esitykseen sisältyvä lakiehd-
dotus voidaan siten hyväksyä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään,

*että eduskunta hyväksyisi tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämii-
seksi ja veron kiertämisen estämiseksi Suomen tasavallan ja Espanjan kuningaskunnan
välillä Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2015 tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan.*

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla
eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Espanjan kanssa tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Suomen tasavallan ja Espanjan kuningaskunnan välillä Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2015 tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Sopimuksen ja pöytäkirjan muiden määräysten voimaansaattamisesta ja tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2016

Pääministeri

Juha Sipilä

Kunta- ja uudistusministeri Anu Vehviläinen

SOPIMUS

**SUOMEN TASAVALLAN JA ESPANJAN
KUNINGASKUNNAN VÄLILLÄ
TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSIN-
KERTAISEN VEROTUKSEN
VÄLTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄ-
MISEN ESTÄMISEKSI**

Suomen tasavalta ja Espanjan kuningaskunta, jotka haluavat korvata Suomen ja Espanjan välillä Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1967 tulo- ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyn nykyisen sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 1973 ja Madridissa 27 päivänä huhtikuuta 1990 (jäljempänä "vuoden 1967 sopimus"), uudella sopimuksella tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi, ovat sopineet seuraavasta:

I LUKU

SOPIMUKSEN SOVELTAMISALA

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

1. Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Tätä sopimusta sovellettaessa katsotaan tulo, voitto tai luovutusvoitto, joka saadaan sellaisen yksikön kautta, joka on jommankumman sopimusvaltion lakien mukaan verotuksellisesti jaettava (fiscally transparent) ja joka on sijoittautunut:

a) jompaankumpaan sopimusvaltioon, tai

b) valtioon, jolla on voimassa määräyksen tiedonvaihdesta veroasioissa sisältävä sopimus sen sopimusvaltion kanssa, josta tulo,

CONVENIO

**ENTRE LA REPÚBLICA DE FINLANDIA
Y EL REINO DE ESPAÑA PARA EVITAR
LA DOBLE IMPOSICIÓN Y PREVENIR
LA EVASIÓN FISCAL EN MATERIA DE
IMPUESTOS SOBRE LA RENTA**

La República de Finlandia y el Reino de España, deseando sustituir el Convenio existente entre Finlandia y España para evitar la doble imposición en materia de impuestos sobre la renta y el patrimonio, hecho en Helsinki el 15 de noviembre de 1967, modificado en Helsinki el 22 de febrero de 1973 y en Madrid el 27 de abril de 1990 (denominado en lo sucesivo "el Convenio de 1967"), por un nuevo Convenio para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta,

Han acordado lo siguiente:

CAPÍTULO I

ÁMBITO DEL CONVENIO

Artículo 1

Personas comprendidas

1. Este Convenio se aplica a las personas residentes de uno o de ambos Estados contratantes.

2. A los efectos de la aplicación de este Convenio, un elemento de renta, beneficio o ganancia percibido a través de una entidad considerada transparente a efectos fiscales de acuerdo con la normativa de cualquiera de los Estados contratantes, que esté establecida:

a) en cualquiera de los Estados contratantes, o

b) en un Estado que tenga en vigor un acuerdo que contenga disposiciones para el intercambio de información en materia

voitto tai luovutusvoitto saadaan,

sopimusvaltiossa asuvan henkilön saamaksi siltä osin kuin sitä käsitellään tämän sopimusvaltion verolainsäädäntöä sovellettaessa sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulona, voittona tai luovutusvoittona.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan sopimusvaltion tai sen valtiollisten osien tai sen paikallisviranomaisten lukuun määrättäviin tuloveroihin niiden kantotavasta riippumatta.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä olemassa olevat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat erityisesti:

a) Espanjassa:

i) luonnollisten henkilöiden tulovero;

ii) yhteisövero; ja

iii) rajoitetusti verovelvollisten tulovero. (jäljempänä "Espanjan vero");

b) Suomessa:

i) valtion tuloverot;

ii) yhteisöjen tuloverot;

iii) kunnallisvero;

iv) kirkollisvero;

v) korkotulon lähdevero; ja

vi) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; (jäljempänä "Suomen vero").

tributaria con el Estado contratante del que procede la renta, beneficio o ganancia,

se considerará percibido por un residente de un Estado contratante en la medida en que ese elemento se trate como renta, beneficio o ganancia de un residente a los efectos de la legislación fiscal de ese Estado contratante.

Artículo 2

Impuestos comprendidos

1. Este Convenio se aplica a los impuestos sobre la renta exigibles por cada uno de los Estados contratantes, sus subdivisiones políticas o sus entidades locales, cualquiera que sea el sistema de su exacción.

2. Se consideran impuestos sobre la renta los que gravan la totalidad de la renta o elementos de la misma, incluidos los impuestos sobre las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles o inmuebles, así como los impuestos sobre las plusvalías.

3. Los impuestos actuales a los que se aplica este Convenio son, en particular:

a) en España:

i) el Impuesto sobre la Renta de las personas Físicas;

ii) el Impuesto sobre la Renta de Sociedades; y

iii) el Impuesto sobre la Renta de no Residentes;

(denominados en lo sucesivo "impuesto español");

b) en Finlandia:

i) los impuestos estatales sobre la renta (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna);

ii) los impuestos sobre la renta de sociedades (yhteisöjen tuloverot; inkomstskatterna för samfund);

iii) el impuesto comunal (kunnallisvero; kommunalskatten);

iv) el impuesto eclesiástico (kirkollisvero; kyrkoskatten);

v) el impuesto retenido en fuente sobre intereses (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst); y

vi) el impuesto retenido en fuente sobre la renta de no residentes (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; källskatten för

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

II LUKU

MÄÄRITELMÄT

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "Espanja" tarkoittaa Espanjan kuningaskuntaa, ja maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Espanjan kuningaskunnan aluetta mukaan lukien sisävedet, ilmatila, aluemerit ja kaikki aluemerien ulkopuoliset alueet, joilla Espanjan kuningaskunta kansainvälisen oikeuden mukaisesti ja sisäistä lainsäädäntöään soveltaessaan käyttää tai voi tulevaisuudessa käyttää tuomiovaltaa tai suvereenia oikeuksia merenpohjan, sen sisustan ja niiden yläpuolella olevien vesien ja niiden luonnonvarojen osalta;

b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

c) ilmaisu "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun henkilöiden yhteenliittymän;

d) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai

begränsat skattskyldig);

(denominados en lo sucesivo "impuesto finlandés").

4. El Convenio se aplicará igualmente a los impuestos de naturaleza idéntica o análoga que se establezcan con posterioridad a la firma del mismo y que se añadan a los actuales o les sustituyan. Las autoridades competentes de los Estados contratantes se comunicarán mutuamente las modificaciones importantes que se hayan introducido en sus legislaciones fiscales.

CAPÍTULO II

DEFINICIONES

Artículo 3

Definiciones generales

1. A los efectos de este Convenio, a menos que el contexto lo determine de otro modo:

a) el término "España" significa el Reino de España y, utilizado en sentido geográfico, significa el territorio del Reino de España, incluyendo las aguas interiores, el espacio aéreo, el mar territorial y las áreas exteriores al mar territorial en las que, con arreglo al derecho internacional y en virtud de su legislación interna, el Reino de España ejerce o puede ejercer en el futuro jurisdicción o derechos de soberanía respecto del lecho marino, su subsuelo y aguas suprayacentes, y sus recursos naturales;

b) el término "Finlandia" significa la República de Finlandia y, utilizado en sentido geográfico, significa el territorio de la República de Finlandia, y las áreas adyacentes a las aguas territoriales de la República de Finlandia en las que, conforme a su normativa interna y con arreglo al derecho internacional, Finlandia pueda ejercer derechos respecto de la exploración y explotación de los recursos naturales del lecho marino, su subsuelo y aguas suprayacentes;

c) el término "persona" comprende las personas físicas, las sociedades y cualquier otra agrupación de personas;

d) el término "sociedad" significa cualquier

muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

e) sanontaa "yritys" sovelletaan kaikkeen liiketoiminnan harjoittamiseen;

f) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittaa Espanjaa ja Suomea sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

g) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

h) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:

i) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus; ja

ii) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteisliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan.

i) sanonta "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

j) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

i) Espanjassa: Minister of Finance and Public Administrations tai hänen valtuuttamaansa edustajaa;

ii) Suomessa: valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

k) "liiketoiminta" käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen;

l) "eläkejärjestelmä" tarkoittaa:

i) Espanjassa, mitä tahansa järjestelmää, rahastoa, keskinäistä etuuslaitosta tai muuta Espanjassa perustettua yksikköä;

A) jota käytetään pääasiallisesti hallinnoimaan sen edunsaajien oikeutta saada tuloa tai pääomaa eläköitymisen, jälkeen eläväksi, leskeksi tai orvoksi jäämisen tai vammautuu-

persona jurídica o cualquier entidad que se considere persona jurídica a efectos impositivos;

e) el término "empresa" se aplica al ejercicio de toda actividad económica;

f) las expresiones "un Estado contratante" y "el otro Estado contratante" significan España y Finlandia, según el contexto;

g) las expresiones "empresa de un Estado contratante" y "empresa del otro Estado contratante" significan, respectivamente, una empresa explotada por un residente de un Estado contratante y una empresa explotada por un residente del otro Estado contratante;

h) el término "nacional", referido a un Estado contratante, significa:

i) una persona física que posea la nacionalidad de ese Estado contratante; y

ii) una persona jurídica, sociedad de personas (partnership) o asociación constituida conforme a la legislación vigente en ese Estado contratante;

i) la expresión "tráfico internacional" significa todo transporte efectuado por un buque o aeronave explotado por una empresa de un Estado contratante, salvo cuando el buque o aeronave se exploten únicamente entre puntos situados en el otro Estado contratante;

j) la expresión "autoridad competente" significa:

i) en España, el Ministro de Hacienda y Administraciones Públicas o su representante autorizado;

ii) en Finlandia: el Ministro de Hacienda, su representante autorizado o la autoridad que el Ministro de Hacienda designe como autoridad competente;

k) la expresión "actividad económica" incluye la prestación de servicios profesionales y la realización de otras actividades de carácter independiente;

l) la expresión "plan de pensiones" significa:

i) en España, todo plan, fondo, mutualidad u otra entidad constituida en España:

A) cuyo objeto principal sea gestionar el derecho de las personas a cuyo favor se constituye a percibir rentas o capitales por jubilación, supervivencia, viudedad, orfandad o invalidez; y

misen vuoksi; ja

B) johon maksettavat maksut voidaan vähentää henkilökohtaisen verojen veropohjasta;

ii) Suomessa mitä tahansa eläkelaitosta, joka on organisoitu Suomen lakien mukaan ja joka on sijoittautunut Suomeen ja jota ylläpidetään Suomessa pääasiallisesti eläkkeiden tai muiden samanlaisten hyvitysten, mukaan lukien sosiaaliturvasuoritukset, hallinnoimiseksi tai suorittamiseksi.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

B) cuyas aportaciones puedan reducirse de la base imponible de los impuestos personales;

ii) en Finlandia, todo organismo de pensiones constituido conforme a la legislación de Finlandia y establecido y mantenido en Finlandia, cuyo objeto principal sea administrar o pagar pensiones u otras remuneraciones similares, incluidos los pagos de la seguridad social.

2. Para la aplicación del Convenio en cualquier momento por un Estado contratante, cualquier término o expresión no definido en el mismo tendrá, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente, el significado que en ese momento le atribuya la legislación de ese Estado relativa a los impuestos que son objeto del Convenio, prevaleciendo el significado atribuido por la legislación fiscal sobre el que resultaría de otras ramas del derecho de ese Estado.

4 artikla

Sopimusvaltiossa asuva henkilö

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaaleen määräysten mukaan asuu kummassakin sopimusvaltiossa, hänen asemansa määritetään seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jo-

Artículo 4

Residente

1. A los efectos de este Convenio, la expresión "residente de un Estado contratante" significa toda persona que, en virtud de la legislación de ese Estado, esté sujeta a imposición en el mismo por razón de su domicilio, residencia, sede de dirección, lugar de constitución (registro), o cualquier otro criterio de naturaleza análoga, incluyendo también a ese Estado, sus subdivisiones políticas y entidades locales, y a sus entidades públicas. Esta expresión no incluye, sin embargo, a las personas que estén sujetas a imposición en ese Estado exclusivamente por la renta que obtengan de fuentes situadas en ese Estado.

2. Cuando en virtud de las disposiciones del apartado 1 una persona física sea residente de ambos Estados contratantes, su situación se resolverá de la siguiente manera:

a) se la considerará residente exclusivamente del Estado donde tenga una vivienda permanente a su disposición; si tuviera una vivienda permanente a su disposición en ambos Estados, se la

hon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensa keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on kummankin valtion kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisellä sopimuksella.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) johdon sijaintipaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahden-toista kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräys-

considerará residente exclusivamente del Estado con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);

b) si no pudiera determinarse el Estado en el que dicha persona tiene el centro de sus intereses vitales, o si no tuviera una vivienda permanente a su disposición en ninguno de los Estados, se la considerará residente exclusivamente del Estado donde viva habitualmente;

c) si viviera habitualmente en ambos Estados, o no lo hiciera en ninguno de ellos, se la considerará residente exclusivamente del Estado del que sea nacional;

d) si fuera nacional de ambos Estados, o no lo fuera de ninguno de ellos, las autoridades competentes de los Estados contratantes resolverán el caso de común acuerdo.

3. Cuando en virtud de las disposiciones del apartado 1 una persona que no sea una persona física sea residente de ambos Estados contratantes, se la considerará residente exclusivamente del Estado en que se encuentre su sede de dirección efectiva.

Artículo 5

Establecimiento permanente

1. A los efectos de este Convenio, la expresión "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios mediante el cual una empresa realiza toda o parte de su actividad.

2. La expresión "establecimiento permanente" comprende, en particular:

- a) las sedes de dirección;
- b) las sucursales;
- c) las oficinas;
- d) las fábricas;
- e) los talleres; y
- f) las minas, los pozos de petróleo o de gas, las canteras o cualquier otro lugar de extracción de recursos naturales.

3. Una obra o construcción, o un proyecto de instalación, constituyen un establecimiento permanente únicamente si su duración excede de doce meses.

4. No obstante las disposiciones anteriores

ten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)-e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, joka ei ole sellainen itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta ja hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuuttaan siellä tavanomaisesti käyttää, tällä yrityksellä katsotaan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tästä kiinteästä liikepaikasta kiinteää toimipaikkaa mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että yritys harjoittaa liiketoimin-

de este artículo, se considera que la expresión "establecimiento permanente" no incluye:

a) la utilización de instalaciones con el único fin de almacenar, exponer o entregar bienes o mercancías pertenecientes a la empresa;

b) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de almacenarlas, exponerlas o entregarlas;

c) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de que sean transformadas por otra empresa;

d) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de comprar bienes o mercancías, o de recoger información, para la empresa;

e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar para la empresa cualquier otra actividad de carácter auxiliar o preparatorio;

f) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar cualquier combinación de las actividades mencionadas en los subapartados a) a e), con la condición de que el conjunto de la actividad del lugar fijo de negocios que resulte de esa combinación conserve su carácter auxiliar o preparatorio.

5. No obstante lo dispuesto en los apartados 1 y 2, cuando una persona, distinta de un agente independiente al que será aplicable el apartado 6, actúe por cuenta de una empresa y tenga y ejerza habitualmente en un Estado contratante poderes que la faculden para concluir contratos en nombre de la empresa, se considerará que esa empresa tiene un establecimiento permanente en ese Estado respecto de las actividades que dicha persona realice para la empresa, a menos que las actividades de esa persona se limiten a las mencionadas en el apartado 4 que, de haber sido realizadas por medio de un lugar fijo de negocios, no hubieran determinado la consideración de dicho lugar fijo de negocios como un establecimiento permanente de acuerdo con las disposiciones de ese apartado.

6. No se considera que una empresa tiene un establecimiento permanente en un Estado contratante por el mero hecho de que realice

taa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä –, joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

sus actividades en ese Estado por medio de un corredor, un comisionista general o cualquier otro agente independiente, siempre que dichas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad.

7. El hecho de que una sociedad residente de un Estado contratante controle una sociedad residente del otro Estado contratante, o esté controlada por esta, o de que realice actividades empresariales en ese otro Estado (ya sea por medio de establecimiento permanente o de otra manera), no convierte por sí solo a cualquiera de estas sociedades en establecimiento permanente de la otra.

III LUKU

TULON VEROTTAMINEN

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Ilmaisulla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus sijaitsee. Sanonta käsittää kuitenkin aina rakennukset, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

CAPÍTULO III

IMPOSICIÓN DE LAS RENTAS

Artículo 6

Rentas inmobiliarias

1. Las rentas que un residente de un Estado contratante obtenga de bienes inmuebles (incluidas las rentas de explotaciones agrícolas o forestales) situados en el otro Estado contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. La expresión "bienes inmuebles" tendrá el significado que le atribuya el derecho del Estado contratante en el que estén situados los bienes. Dicha expresión comprende en todo caso los edificios, los bienes accesorios a los bienes inmuebles, el ganado y el equipo utilizado en las explotaciones agrícolas y forestales, los derechos a los que sean aplicables las disposiciones de derecho privado relativas a los bienes raíces, el usufructo de bienes inmuebles y el derecho a percibir pagos fijos o variables en contraprestación por la explotación, o la concesión de la explotación, de yacimientos minerales, fuentes y otros recursos naturales; los buques y aeronaves no tendrán la consideración de bienes inmuebles.

3. Lo dispuesto en el apartado 1 es aplicable a los rendimientos derivados de la utilización directa, el arrendamiento o aparcería, así como de cualquier otra forma de explotación de los bienes inmuebles.

4. Jos osakkeiden tai osuuksien tai muiden oikeuksien omistus suoraan tai välillisesti oikeuttaa niiden omistajan hallitsemaan kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrittäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuihin yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Cuando la propiedad de acciones o participaciones u otros derechos otorguen directa o indirectamente a su propietario el derecho al disfrute de bienes inmuebles, las rentas derivadas de la utilización directa, arrendamiento o aparcería, o uso en cualquier otra forma de tal derecho de disfrute, pueden someterse a imposición en el Estado contratante en el que esté situado el bien inmueble.

5. Las disposiciones de los apartados 1 y 3 se aplicarán igualmente a las rentas derivadas de los bienes inmuebles de una empresa.

Artículo 7

Beneficios empresariales

1. Los beneficios de una empresa de un Estado contratante serán gravables exclusivamente en ese Estado, a no ser que la empresa realice su actividad en el otro Estado contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él. Si la empresa realiza su actividad de dicha manera, los beneficios de la empresa pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que sean atribuibles a ese establecimiento permanente.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 3, cuando una empresa de un Estado contratante realice su actividad en el otro Estado contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado contratante se atribuirán a dicho establecimiento permanente los beneficios que el mismo hubiera podido obtener de ser una empresa distinta e independiente que realizase las mismas o similares actividades, en las mismas o similares condiciones y tratase con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación del beneficio del establecimiento permanente se permitirá la deducción de los gastos realizados para los fines del establecimiento permanente, comprendidos los gastos de dirección y generales de administración para los mismos fines, tanto si se efectúan en el Estado contratante en el que se encuentra el establecimiento permanente como en otra

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

5. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luetava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

6. Milloin liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta näiden artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta, noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuh-

parte.

4. No se atribuirán beneficios a un establecimiento permanente por razón de la simple compra de bienes o mercancías por ese establecimiento permanente para la empresa.

5. A los efectos de los apartados anteriores, los beneficios atribuibles al establecimiento permanente se determinarán cada año por el mismo método, a no ser que existan motivos válidos y suficientes para proceder de otra forma.

6. Cuando los beneficios comprendan rentas reguladas separadamente en otros artículos de este Convenio, las disposiciones de aquéllos no quedarán afectadas por las de este artículo.

Artículo 8

Transporte marítimo y aéreo

1. Los beneficios de una empresa de un Estado contratante derivados de la explotación de buques o aeronaves en tráfico internacional sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.

2. Las disposiciones del apartado 1 se aplican también a los beneficios procedentes de la participación en un "pool", en una explotación en común o en un organismo de explotación internacional.

Artículo 9

Empresas asociadas

1. Cuando

a) una empresa de un Estado contratante participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa del otro Estado contratante, o

b) unas mismas personas participen directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa de un Estado contratante y de una empresa del otro Estado contratante,

y en uno y otro caso las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o

teissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, ja tämä toinen valtio on samaa mieltä siitä, että siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä;

financieras, unidas por condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían acordadas por empresas independientes, los beneficios que habrían sido obtenidos por una de las empresas de no existir dichas condiciones, y que de hecho no se han realizado a causa de las mismas, podrán incluirse en los beneficios de esa empresa y gravarse en consecuencia.

2. Cuando un Estado contratante incluya en los beneficios de una empresa de ese Estado - y grave en consecuencia- los de una empresa del otro Estado que ya han sido sometidos a imposición en ese otro Estado contratante, y ese otro Estado reconozca que los beneficios así incluidos son beneficios que habrían sido realizados por la empresa del Estado mencionado en primer lugar si las condiciones convenidas entre las dos empresas hubieran sido las que hubieran convenido empresas independientes, ese otro Estado practicará el ajuste que proceda a la cuantía del impuesto que ha gravado esos beneficios. Para determinar dicho ajuste se tendrán en cuenta las demás disposiciones de este Convenio y las autoridades competentes de los Estados contratantes se consultarán en caso necesario.

Artículo 10

Dividendos

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado contratante a un residente del otro Estado contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichos dividendos pueden someterse también a imposición en el Estado contratante en que resida la sociedad que paga los dividendos y según la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de los dividendos es un residente del otro Estado contratante, el impuesto así exigido no excederá:

a) del 5 por ciento del importe bruto de los dividendos si el beneficiario efectivo es una sociedad (distinta de una sociedad de personas) que controle directamente al menos el 10 por ciento del poder de voto de la sociedad que paga los dividendos;

b) 15 prosenttia osingon bruttomäärästä muissa tapauksissa.

Tämän kappaleen muiden määräysten esittämättä sen sopimusvaltion, jossa osingon maksava yhtiö asuu, on vapautettava maksettu osinko verosta, jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva eläkejärjestelmä.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Ilmaisulla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, "jouissance"-osakkeista tai "jouissance"-oikeuksista, kaivososakkeista, perustajaosakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatavaa tuloa, jota voiton jakavan yhtiön asuinvaltion lainsäädännön mukaan kohdellaan verotuksessa samalla tavalla kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, tämä toinen valtio ei saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

b) del 15 por ciento del importe bruto de los dividendos en todos los demás casos.

No obstante las restantes disposiciones de este apartado, el Estado contratante del que sea residente la sociedad que paga los dividendos considerará exentos los dividendos pagados cuando su beneficiario efectivo sea un plan de pensiones residente del otro Estado contratante.

Este apartado no afecta a la imposición de la sociedad respecto de los beneficios con cargo a los que se pagan los dividendos.

3. El término "dividendos" en el sentido de este artículo significa los rendimientos de las acciones, de las acciones o bonos de disfrute, de las partes de minas, de las partes de fundador u otros derechos que permitan participar en los beneficios, excepto los de crédito, así como los rendimientos de otras participaciones sociales sujetas al mismo régimen fiscal que los rendimientos de las acciones por la legislación del Estado del que la sociedad que realiza la distribución sea residente.

4. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no se aplican si el beneficiario efectivo de los dividendos, residente de un Estado contratante, realiza en el otro Estado contratante, del que es residente la sociedad que paga los dividendos, una actividad económica a través de un establecimiento permanente situado allí, y la participación que genera los dividendos está vinculada efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso, se aplicarán las disposiciones del artículo 7.

5. Cuando una sociedad residente de un Estado contratante obtenga beneficios o rentas procedentes del otro Estado contratante, ese otro Estado no podrá exigir ningún impuesto sobre los dividendos pagados por la sociedad, salvo en la medida en que esos dividendos se paguen a un residente de ese otro Estado o la participación que genera los dividendos esté vinculada efectivamente a un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, ni someter los beneficios no distribuidos de la sociedad a un impuesto sobre los mismos,

aunque los dividendos pagados o los beneficios no distribuidos consistan, total o parcialmente, en beneficios o rentas procedentes de ese otro Estado.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja jonka etuudenomistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, verotetaan vain tässä toisessa sopimusvaltiossa.

2. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot, sekä kaikkea muuta tuloa, jonka sen valtion verolainsäädäntö, josta tulo kertyy, rinnastaa verotuksessa velaksiannosta saatuun tuloon. Maksun viivästyksen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei pidetä korkona tätä artiklaa sovellettaessa.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

4. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tämän määrän ylittävästä maksun osasta verotetaan tällaisessa tapauksessa kummankin sopimusvaltion lainsäädännön

Artículo 11

Intereses

1. Los intereses procedentes de un Estado contratante cuyo beneficiario efectivo sea un residente del otro Estado contratante serán gravables exclusivamente en este otro Estado contratante.

2. El término "intereses" en el sentido de este artículo significa los rendimientos de créditos de cualquier naturaleza, con o sin garantía hipotecaria o cláusula de participación en los beneficios del deudor y, en particular, los rendimientos de valores públicos y los rendimientos de bonos u obligaciones, incluidas las primas y lotes unidos a esos títulos, así como cualesquiera otras rentas que se sometan al mismo régimen que los rendimientos de los capitales prestados por la legislación fiscal del Estado del que procedan las rentas. Las penalizaciones por mora en el pago no se consideran intereses a efectos de este artículo.

3. Las disposiciones del apartado 1 no se aplican si el beneficiario efectivo de los intereses, residente de un Estado contratante, realiza en el otro Estado contratante, del que proceden los intereses, una actividad económica por medio de un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, y el crédito que genera los intereses está vinculado efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso se aplicarán las disposiciones del artículo 7.

4. Cuando por razón de las relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario efectivo, o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de los intereses, habida cuenta del crédito por el que se paguen, exceda del que hubieran convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este artículo no se aplicarán más que a este último importe. En tal caso, la cuantía en exceso será gravable de acuerdo

mukaan ja ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

con la legislación de cada Estado contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones de este Convenio.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja jonka etuudenomistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, verotetaan vain tässä toisessa sopimusvaltiossa.

2. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena tekijänoikeuden (mukaan lukien elokuvafilmi ja televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi ja nauhoitus), patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta, taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

4. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tämän määrän ylittävästä maksun osasta verotetaan tällaisessa tapauksessa kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan ja ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

Artículo 12

Cánones

1. Los cánones procedentes de un Estado contratante cuyo beneficiario efectivo sea un residente del otro Estado contratante serán gravables exclusivamente en ese otro Estado contratante.

2. El término "cánones" en el sentido de este artículo, significa las cantidades de cualquier clase pagadas por el uso o la concesión de uso de derechos de autor, incluidas las películas cinematográficas y las películas y grabaciones destinadas a la difusión por radio o televisión, de patentes, marcas de fábrica o de comercio, dibujos o modelos, planos, fórmulas o procedimientos secretos, o por información relativa a experiencias industriales, comerciales o científicas.

3. Las disposiciones del apartado 1 no se aplican si el beneficiario efectivo de los cánones, residente de un Estado contratante, realiza en el otro Estado contratante, del que proceden los cánones, una Actividad económica por medio de un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, y el derecho o bien por el que se pagan los cánones está vinculado efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso se aplicarán las disposiciones del artículo 7.

4. Cuando por razón de las relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario efectivo, o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de los cánones, habida cuenta del uso, derecho o información por los que se pagan, exceda del que habrían convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este artículo no se aplicarán más que a este último importe. En tal caso, la cuantía en exceso será gravable de acuerdo con la legislación de cada Estado contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones de este Convenio.

13 artikla

Luovutusvoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklassa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa sijaitsevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltion yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) saatua voittoa.

3. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisten osakkeiden tai osuuksien tai samanlaisten oikeuksien luovutuksesta, joiden arvosta enemmän kuin 50 % suoraan tai välillisesti kertyy toisessa sopimusvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

Tätä kappaletta ei kuitenkaan sovelleta luovutusvoittoon, joka saadaan yhden tai kummankin sopimusvaltion hyväksytyssä pörssissä noteeratun yhtiön osakkeiden luovutuksesta.

5. Sellaisten osakkeiden, osuuksien tai muiden oikeuksien luovutuksesta, jotka suoraan tai välillisesti oikeuttavat näiden osakkeiden, osuuksien tai oikeuksien omistajan hallitsemaan sopimusvaltiossa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta, voidaan verottaa tässä valtiossa.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan

Artículo 13

Ganancias de capital

1. Las ganancias que un residente de un Estado contratante obtenga de la enajenación de bienes inmuebles tal como se definen en el artículo 6, situados en el otro Estado contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Las ganancias procedentes de la enajenación de bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado contratante tenga en el otro Estado contratante, comprendidas las ganancias derivadas de la enajenación de dicho establecimiento permanente (sólo o con el conjunto de la empresa), pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

3. Las ganancias obtenidas por una empresa de un Estado contratante de la enajenación de buques o aeronaves explotados en tráfico internacional o de bienes muebles afectos a la explotación de tales buques o aeronaves, serán gravables exclusivamente en ese Estado.

4. Las ganancias obtenidas por un residente de un Estado contratante de la enajenación de acciones o participaciones, o de derechos similares, cuyo valor proceda en más de un 50 por ciento, directa o indirectamente, de bienes inmuebles situados en el otro Estado contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

Sin embargo, este apartado no se aplica a las ganancias derivadas de la enajenación de acciones en una sociedad cotizada en un mercado de valores reconocido de uno o de ambos Estados contratantes.

5. Las ganancias obtenidas de la enajenación de acciones, participaciones u otros derechos que otorguen directa o indirectamente al propietario de dichas acciones, participaciones o derechos el derecho al disfrute de bienes inmuebles situados en un Estado contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

6. Las ganancias procedentes de la enajenación de cualquier otro bien distinto de los mencionados en los apartados anteriores

vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

de este artículo serán gravables exclusivamente en el Estado contratante en que resida el transmitente.

14 artikla

Artículo 14

Työtulo

Rentas del trabajo

1. Jollei 15, 17 ja 18 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 15, 17 y 18, los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado contratante por razón de un empleo serán gravables exclusivamente en ese Estado a no ser que el empleo se realice en el otro Estado contratante. Si el empleo se realiza de esa forma, las remuneraciones derivadas del mismo pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

2. No obstante lo dispuesto en el apartado 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado contratante por razón de un empleo ejercido en el otro Estado contratante serán gravables exclusivamente en el Estado mencionado en primer lugar cuando:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjakson aikana, joka alkaa tai päättyy kyseisen kalenterivuoden aikana, ja

a) el perceptor permanezca en el otro Estado durante un período o períodos cuya duración no exceda en conjunto de 183 días en cualquier período de doce meses que comience o termine en el año civil considerado, y

b) hyvityksen maksaa sellainen työnantaja tai se maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, ja

b) las remuneraciones las pague un empleador que no sea residente del otro Estado, o se paguen en su nombre, y

c) hyvitys ei rasita kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

c) las remuneraciones no las soporte un establecimiento permanente que el empleador tenga en el otro Estado.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

3. No obstante las disposiciones precedentes de este artículo, las remuneraciones obtenidas por razón de un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave explotado en tráfico internacional por una empresa de un Estado contratante, pueden someterse a imposición en ese Estado.

15 artikla

Artículo 15

Johtajanpalkkio

Remuneración de consejeros

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta

Las participaciones y otras retribuciones

suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaitelijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Jos tulo, joka saadaan viihdetaitelijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei mene viihdetaitelijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaitelija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

17 artikla

Eläkkeet, elinkorot ja samanluonteiset maksut

1. Jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä ja jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksettavasta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verottaa tässä valtiossa.

similares que un residente de un Estado contratante obtenga como miembro de un consejo de administración u otro órgano similar de una sociedad residente del otro Estado contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

Artículo 16

Artistas y deportistas

1. No obstante lo dispuesto en los artículos 7 y 14, las rentas que un residente de un Estado contratante obtenga del ejercicio de su actividad personal en el otro Estado contratante en calidad de artista, de actor de teatro, cine, radio o televisión, o en calidad de músico, o como deportista, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. No obstante lo dispuesto en los artículos 7 y 14, cuando las rentas derivadas de las actividades realizadas por un artista o deportista personalmente y en esa calidad se atribuyan no al propio artista o deportista sino a otra persona, tales rentas pueden someterse a imposición en el Estado contratante en el que se realicen las actividades del artista o deportista.

Artículo 17

Pensiones, anualidades y pagos análogos

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 18, las pensiones y otras remuneraciones análogas pagadas a un residente de un Estado contratante por razón de un empleo anterior serán gravables exclusivamente en ese Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado 1 y con sujeción a lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 18, las pensiones pagadas y demás prestaciones, bien periódicamente o en forma de capital, concedidas con arreglo a la normativa sobre seguridad social de un Estado contratante o por razón de un plan público constituido por un Estado contratante con fines de previsión social, o las anualidades procedentes de un Estado contratante, pueden someterse a imposición en ese Estado.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu veloitukseen toimeenpanna maksut täyden rahan tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

Elinkoron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, mikäli tähän tuloon liittyvät vakuutusmaksut tai maksut täyttävät vähennyskelpoisuuden edellytykset tässä valtiossa.

18 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa tai julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion tai osan tai yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö asuu tässä valtiossa, ja:

- i) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai
- ii) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa tai julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion tai osan tai yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan 1 kappaleen määräysten esittämättä vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä ja muusta sellai-

3. El término "anualidad" en el sentido de este artículo significa una cantidad determinada pagadera periódicamente a una persona física en plazos preestablecidos, con carácter vitalicio o durante un período de tiempo determinado o determinable, en virtud de una obligación de efectuar los pagos en compensación de una prestación suficiente en dinero o susceptible de valoración en dinero (distinta de la prestación de servicios).

Una anualidad se considerará procedente de un Estado contratante en tanto que las aportaciones o pagos asociados a dicho elemento de renta cumplan los requisitos para ser deducibles a efectos fiscales en ese Estado.

Artículo 18

Función pública

1. a) Los sueldos, salarios y otras remuneraciones análogas pagadas por un Estado contratante o por una de sus subdivisiones políticas o entidades locales, o por una de sus entidades públicas, a una persona física por razón de servicios prestados a ese Estado, subdivisión o entidad, serán gravables exclusivamente en ese Estado.

b) Sin embargo, dichos sueldos, salarios y remuneraciones análogas serán gravables exclusivamente en el otro Estado contratante cuando los servicios se presten en ese Estado y la persona física sea un residente de ese Estado que:

- i) sea nacional de ese Estado; o
- ii) no haya adquirido la condición de residente de ese Estado solamente para prestar los servicios.

2. a) No obstante lo dispuesto en el apartado 1, las pensiones y otras remuneraciones análogas pagadas por un Estado contratante o por una de sus subdivisiones políticas, entidades locales o por una de sus entidades públicas, bien directamente o con cargo a fondos constituidos, a una persona física por razón de servicios prestados a ese Estado, subdivisión o entidad, serán gravables exclusivamente en ese Estado.

sesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö asuu tässä valtiossa ja on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 14, 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan, eläkkeeseen ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, joka maksetaan sopimusvaltion tai sen valtiollisen osan tai julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

19 artikla

Opiskelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai liikealan harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

20 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan mää-

b) Sin embargo, dichas pensiones y remuneraciones análogas serán gravables exclusivamente en el otro Estado contratante cuando la persona física sea residente y nacional de ese Estado.

3. Lo dispuesto en los artículos 14, 15, 16 y 17 se aplica a los sueldos, salarios, pensiones y otras remuneraciones análogas, pagadas por razón de servicios prestados en el marco de una actividad económica realizada por un Estado contratante o por una de sus subdivisiones políticas, entidades locales o por una de sus entidades públicas.

Artículo 19

Estudiantes

Las cantidades que reciba para cubrir sus gastos de mantenimiento, estudios o formación práctica un estudiante o una persona en prácticas que sea o haya sido inmediatamente antes de llegar a un Estado contratante residente del otro Estado contratante, y que se encuentre en el Estado mencionado en primer lugar con el único fin de proseguir sus estudios o formación práctica, no pueden someterse a imposición en ese Estado, siempre que dichas cantidades provengan de fuentes situadas fuera del mismo.

Artículo 20

Otras rentas

1. Las rentas de un residente de un Estado contratante, con independencia de su procedencia, no mencionadas en los anteriores artículos de este Convenio, serán gravables exclusivamente en ese Estado.

2. Lo dispuesto en el apartado 1 no se aplica a las rentas, distintas de las derivadas de bienes inmuebles en el sentido del apartado 2 del artículo 6, cuando el perceptor de dichas rentas, residente de un Estado contratante, realice en el otro Estado contratante una actividad económica por medio de un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, y el derecho o bien por el que se pagan las rentas esté

räyksiä.

vinculado efectivamente con dicho establecimiento permanente. En tal caso se aplicarán las disposiciones del artículo 7.

IV LUKU

KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN POISTAMISEN ETELMÄT

21 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Espanjassa kaksinkertainen verotus vältetään noudattamalla joko sen sisäisen lainsäädännön säännöksiä tai seuraavia määräyksiä Espanjan sisäisen lainsäädännön mukaisesti:

a) Milloin Espanjassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Espanjan on myönnettävä:

i) vähennyksenä tämän henkilön tulosta kannettavasta verosta Suomessa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

ii) vähennys perustana olevasta yhteisöverosta on annettava Espanjan sisäisen lainsäädännön mukaan.

Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa ylittää sitä tuloveron määrää, joka lasketaan ennen vähennyksen myöntämistä ja joka kohdistuu tuloon, josta voidaan verottaa Suomessa.

b) Jos Espanjassa asuvan henkilön tulo on sopimuksen jonkin määräyksen mukaan vapautettu verosta Espanjassa, Espanja voi kuitenkin määrittessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mu-

CAPÍTULO IV

MÉTODOS PARA LA ELIMINACIÓN DE LA DOBLE IMPOSICIÓN

Artículo 21

Eliminación de la doble imposición

1. En España, la doble imposición se evitará conforme a las disposiciones de su legislación interna o conforme a las siguientes disposiciones de acuerdo con la legislación interna española:

a) Cuando un residente de España obtenga rentas que, con arreglo a las disposiciones de este Convenio, puedan someterse a imposición en Finlandia, España permitirá:

i) la deducción en el impuesto sobre la renta de ese residente de un importe igual al impuesto sobre la renta pagado en Finlandia;

ii) la deducción del impuesto sobre sociedades efectivamente pagado por la sociedad que reparte los dividendos, correspondiente a los beneficios con cargo a los cuales dichos dividendos se pagan, de acuerdo con la legislación interna de España.

Sin embargo, dicha deducción no podrá exceder de la parte del impuesto sobre la renta, calculado antes de la deducción, correspondiente a la renta que pueda someterse a imposición en Finlandia.

b) Cuando con arreglo a cualquier disposición del Convenio las rentas obtenidas por un residente de España estén exentas de impuestos en España, España podrá, no obstante, tomar en consideración las rentas exentas para calcular el impuesto sobre el resto de las rentas de ese residente.

2. De conformidad con las disposiciones contenidas en legislación finlandesa relativas a la eliminación de la doble imposición internacional (que no afecten a los principios generales aquí expuestos), Finlandia eliminará la doble imposición como sigue:

a) Cuando un residente de Finlandia obtenga rentas que, con arreglo a las

kaan voidaan verottaa Espanjassa, Suomen on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Espanjan lain mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Espanjan veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka Espanjassa asuva yhtiö maksaa yhtiölle, joka asuu Suomessa ja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä, vapautetaan Suomen verosta.

c) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.

3. Jos sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tuloa, josta 17 artiklan 2 kappaleen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, tämän toisen valtion on tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen estämättä myönnettävä tämän henkilön tulosta kannettavasta verosta vähennyksenä määrä, joka vastaa ensiksi mainitussa valtiossa maksettua tulosta kannettua veroa. Vähennys ei kuitenkaan saa ylittää sitä tulosta kannettavan veron osaa, joka lasketaan ennen vähennyksen antamista ja kohdistuu tuloon, josta voidaan verottaa ensiksi mainitussa valtiossa.

disposiciones de este Convenio, puedan someterse a imposición en España, Finlandia, con sujeción a lo dispuesto en el subapartado b), permitirá a ese contribuyente deducir de su impuesto finlandés un importe igual al impuesto español pagado en aplicación de la legislación española y conforme a este Convenio, calculado sobre la misma renta respecto de la que se calculó el impuesto finlandés.

b) Los dividendos pagados por una sociedad residente de España a una sociedad residente de Finlandia que controle directamente al menos el 10 por ciento del poder de voto de la sociedad que paga los dividendos estarán exentos del impuesto finlandés.

c) Cuando con arreglo a cualquier disposición del Convenio las rentas obtenidas por un residente de Finlandia estén exentas de impuestos en Finlandia, Finlandia podrá, no obstante, tomar en consideración las rentas exentas para calcular el impuesto sobre el resto de las rentas de esa persona.

3. No obstante lo dispuesto en los apartados 1 y 2 de este artículo, cuando un residente de un Estado contratante obtenga rentas que, de acuerdo con las disposiciones del apartado 2 del artículo 17, puedan someterse a imposición en el otro Estado contratante, ese otro Estado admitirá la deducción en el impuesto sobre la renta de esa persona de un importe igual al impuesto sobre la renta pagado en el Estado mencionado en primer lugar. Sin embargo, dicha deducción no podrá exceder de la parte del impuesto sobre la renta, calculado antes de la deducción, correspondiente a las rentas que pueden someterse a imposición en el Estado mencionado en primer lugar.

V LUKU

ERITYISET MÄÄRÄYKSET

22 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen koh-

CAPÍTULO V

DISPOSICIONES ESPECIALES

Artículo 22

No discriminación

1. Los nacionales de un Estado contratante no estarán sometidos en el otro Estado contratante a ningún impuesto ni obligación

teeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei ole yhdessä sopimusvaltiossa tai kummassakin sopimusvaltiossa asuva.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuville henkilöille sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta ja alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, jotka se myöntää siinä valtiossa asuville henkilöille.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 4 kappaleen tai 12 artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltion yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva tai siellä asuvat välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai jota he tällä tavoin kontrolloivat, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanlainen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä tämän artiklan määräyksiä sovelletaan kaikenlaatuisiin veroihin.

relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de ese otro Estado que se encuentren en las mismas condiciones, en particular con respecto a la residencia. No obstante lo dispuesto en el artículo 1, esta disposición se aplicará también a las personas que no sean residentes de uno o de ambos Estados contratantes.

2. Los establecimientos permanentes que una empresa de un Estado contratante tenga en el otro Estado contratante no estarán sometidos a imposición en ese Estado de manera menos favorable que las empresas de ese otro Estado que realicen las mismas actividades. Esta disposición no podrá interpretarse en el sentido de obligar a un Estado contratante a conceder a los residentes del otro Estado contratante las deducciones personales, desgravaciones y reducciones impositivas que otorgue a sus propios residentes en consideración a su estado civil o cargas familiares.

3. A menos que se apliquen las disposiciones del apartado 1 del artículo 9, del apartado 4 del artículo 11, o del apartado 4 del artículo 12, los intereses, cánones y demás gastos pagados por una empresa de un Estado contratante a un residente del otro Estado contratante serán deducibles para determinar los beneficios sujetos a imposición de dicha empresa, en las mismas condiciones que si se hubieran pagado a un residente del Estado mencionado en primer lugar.

4. Las empresas de un Estado contratante cuyo capital esté, total o parcialmente, poseído o controlado, directa o indirectamente, por uno o más residentes del otro Estado contratante, no se someterán en el Estado mencionado en primer lugar a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidas otras empresas similares del Estado mencionado en primer lugar.

5. No obstante lo dispuesto en el artículo 2, las disposiciones de este artículo se aplican a todos los impuestos cualquiera que sea su naturaleza o denominación.

23 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 22 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai ensimmäisen kerran tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomaisen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisellä sopimuksella ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista aikarajoista riippumatta.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisellä sopimuksella ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epä-tietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin edellä olevissa kappaleissa tarkoitetaan.

24 artikla

Artículo 23

Procedimiento amistoso

1. Cuando una persona considere que las medidas adoptadas por uno o por ambos Estados contratantes implican o pueden implicar para ella una imposición que no esté conforme con las disposiciones de este Convenio, con independencia de los recursos previstos por el derecho interno de esos Estados, podrá someter su caso a la autoridad competente del Estado contratante del que sea residente o, si fuera aplicable el apartado 1 del artículo 22, a la del Estado contratante del que sea nacional. El caso deberá plantearse dentro de los tres años siguientes a la primera notificación de la medida que implique una imposición no conforme con las disposiciones del Convenio.

2. La autoridad competente, si la reclamación le parece fundada y si no puede por sí misma llegar a una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver la cuestión mediante un acuerdo amistoso con la autoridad competente del otro Estado contratante, a fin de evitar una imposición que no se ajuste a este Convenio. El acuerdo que se alcance será aplicable independientemente de los plazos previstos por el derecho interno de los Estados contratantes.

3. Las autoridades competentes de los Estados contratantes harán lo posible por resolver las dificultades o las dudas que plantee la interpretación o aplicación del Convenio mediante un acuerdo amistoso. También podrán ponerse de acuerdo para tratar de evitar la doble imposición en los casos no previstos en el Convenio.

4. Las autoridades competentes de los Estados contratantes podrán comunicarse directamente entre sí, incluso en el seno de una comisión mixta integrada por ellas mismas o sus representantes, a fin de llegar a un acuerdo en el sentido de los apartados anteriores.

Artículo 24

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, joilla voi ennalta katsoen olla merkitystä tämän sopimuksen määräysten soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun määrättyjä kaikenlaatuisia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksenvastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

2. Sopimusvaltion 1 kappaleen perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät 1 kappaleessa mainittuja veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain näihin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisussa. Edellä olevien määräysten estämättä sopimusvaltion vastaanottamia tietoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, kun näitä tietoja voidaan käyttää näihin muihin tarkoituksiin kummankin valtion lainsäädännön mukaan ja tietoja antavan valtion toimivaltainen viranomainen antaa luvan tällaiseen käyttöön.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten ei missään tapauksessa katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallinto-

Intercambio de información

1. Las autoridades competentes de los Estados contratantes intercambiarán la información que previsiblemente pueda resultar de interés para aplicar lo dispuesto en este Convenio o para la administración o la aplicación del derecho interno relativo a los impuestos de cualquier naturaleza o denominación exigibles por los Estados contratantes, sus subdivisiones políticas o sus entidades locales, en la medida en que la imposición así exigida no sea contraria al Convenio. El intercambio de información no está limitado por los artículos 1 y 2.

2. La información recibida por un Estado contratante en virtud del apartado 1 se mantendrá en secreto del mismo modo que la información obtenida en virtud del derecho interno de ese Estado y sólo se comunicará a las personas o autoridades (incluidos los tribunales y órganos administrativos) encargadas de la determinación o recaudación de los impuestos a los que se hace referencia en el apartado 1, de su aplicación efectiva, de la persecución del incumplimiento relativo a dichos impuestos, de la resolución de los recursos relativos a los mismos, o de la supervisión de tales actividades. Dichas personas o autoridades sólo utilizarán esta información para dichos fines. Podrán revelar la información en las audiencias públicas de los tribunales o en las sentencias judiciales. No obstante lo anterior, la información recibida por un Estado contratante puede utilizarse para otros fines cuando conforme al derecho de ambos Estados pueda utilizarse para dichos otros fines y la autoridad competente del Estado que proporciona la información autorice dicho uso.

3. En ningún caso las disposiciones de los apartados 1 y 2 pueden interpretarse en el sentido de obligar a un Estado contratante a:

a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación y práctica administrativa, o a las del otro Estado contratante;

b) suministrar información que no se pueda obtener sobre la base de su propia legislación o en el ejercicio de su práctica administrativa

menettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tietojenhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitsekaan näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvän velvollisuuden osalta sovelletaan 3 kappaleen rajoituksia, mutta näiden rajoitusten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistussuosuuksia henkilössä.

25 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

VI LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

26 artikla

normal, o de las del otro Estado contratante;

c) suministrar información que revele un secreto empresarial, industrial, comercial o profesional, o un procedimiento industrial, o información cuya comunicación sea contraria al orden público (ordre public).

4. Cuando un Estado contratante solicite información en virtud de este artículo, el otro Estado contratante utilizará las medidas para recabar información de que disponga con el fin de obtener la información solicitada, aun cuando este otro Estado pueda no necesitar dicha información para sus propios fines tributarios. La obligación precedente está limitada por lo dispuesto en el apartado 3, pero en ningún caso los Estados contratantes podrán interpretar tales limitaciones como base para denegar el intercambio de información exclusivamente por la ausencia de interés nacional en la misma.

5. En ningún caso las disposiciones del apartado 3 se interpretarán en el sentido de permitir a un Estado contratante denegar el intercambio de información únicamente por que esta obre en poder de bancos, otras instituciones financieras o de cualquier persona que actúe en calidad representativa o fiduciaria, incluidos los agentes designados, o porque esté relacionada con acciones o participaciones en una persona.

Artículo 25

Miembros de misiones diplomáticas y de oficinas consulares

Las disposiciones de este Convenio no afectarán a los privilegios fiscales de que disfruten los miembros de las misiones diplomáticas o de las oficinas consulares de acuerdo con los principios generales del derecho internacional o en virtud de las disposiciones de acuerdos especiales.

CAPÍTULO VI

DISPOSICIONES FINALES

Artículo 26

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitusten on ilmoitettava toisilleen diplomaattista tietä, että kummassakin sopimusvaltiossa tämän sopimuksen voimaantulon osalta edellytetyt sisäiset toimenpiteet on suoritettu.

2. Sopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua myöhemmän 1 kappaleessa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottopäivästä, ja sen määräyksiä sovelletaan:

i) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

ii) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän kappaleen muiden määräysten estämättä 23 artiklan (Keskinäinen sopimusmenettely) ja 24 artiklan (Tietojen vaihtaminen) määräyksiä sovelletaan tämän sopimuksen voimaantulopäivästä, ottamatta huomioon sitä verovuotta tai -ajanjaksoa, jota asia koskee.

3. Vuoden 1967 sopimuksen ja sopimusvaltioiden mainitun sopimuksen soveltamisen osalta hyväksymien lomakkeiden soveltaminen lakkaa niiden verojen osalta, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaisesti sovelletaan. Vuoden 1967 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohdana, jona sitä edellä olevan tämän kappaleen määräyksen mukaan sovelletaan.

4. Vuoden 1967 sopimuksen 18 artiklan määräysten soveltamista jatketaan, tämän artiklan 2 ja 3 kappaleen määräysten estämättä, kolmannen tämän sopimuksen voimaantulon jälkeisen kalenterivuoden loppuun asti, mutta vain jos vuoden 1967 sopimuksen 18 artiklan mukainen tulo on veronalaista siinä sopimusvaltiossa, jossa tämän tulon saaja asuu.

Entrada en vigor

1. Los gobiernos de los Estados contratantes se notificarán mutuamente, por conducto diplomático, que se han cumplido los procedimientos internos exigidos en cada Estado contratante para la entrada en vigor de este Convenio.

2. El Convenio entrará en vigor transcurrido un plazo de tres meses a partir de la fecha de recepción de la última notificación a que se refiere el apartado 1 y sus disposiciones surtirán efecto:

i) en relación con los impuestos retenidos en la fuente, sobre las rentas que se obtengan a partir del día 1 de enero, inclusive, del año civil siguiente a aquel en que el Convenio entre en vigor;

ii) en relación con otros impuestos sobre la renta, sobre los impuestos exigibles en los períodos impositivos que comiencen a partir del día 1 de enero, inclusive, del año civil siguiente a aquel en que el Convenio entre en vigor.

No obstante las restantes disposiciones de este apartado, las disposiciones de los artículos 23 (Procedimiento amistoso) y 24 (Intercambio de información) surtirán efecto desde la fecha de entrada en vigor de este Convenio, sin tener en cuenta el ejercicio fiscal o el período impositivo del que se trate.

3. El Convenio de 1967 y los modelos aprobados por los Estados contratantes para su aplicación dejarán de surtir efecto en relación con los impuestos a los que se aplica este Convenio conforme a lo dispuesto en el apartado 2. El Convenio de 1967 se entenderá terminado en la última fecha en la que surta efectos conforme a lo anteriormente dispuesto en este apartado.

4. No obstante lo dispuesto en los apartados 2 y 3 de este artículo, las disposiciones del artículo 18 del Convenio de 1967 seguirán aplicándose hasta la conclusión del tercer año civil tras la entrada en vigor de este Convenio, pero únicamente si la renta a la que se refiere dicho artículo 18 del Convenio de 1967 está sujeta a imposición en el Estado contratante en el que resida su perceptor.

27 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jokin sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulopäivästä irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä antamalla irtisanomisolmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen jonkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

i) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

ii) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2015 kahtena suomen- ja espanjankielisenä kappaleena kummankin tekstin ollessa yhtä todistusvoimainen.

Suomen tasavallan puolesta:

Alexander Stubb
Valtiovarainministeri

Espanjan kuningaskunnan puolesta:

María Jesús Figa López-Palop
Espanjan Suomen suurlähettiläs

Artículo 27

Denuncia

Este Convenio permanecerá en vigor hasta su denuncia por uno de los Estados contratantes. Cualquiera de los Estados contratantes podrá denunciar el Convenio, por conducto diplomático, mediante notificación remitida al efecto al menos con seis meses de antelación al final de cualquier año civil que comience una vez transcurrido un plazo de cinco años desde la fecha de su entrada en vigor. En tal caso, el Convenio dejará de surtir efecto:

i) en relación con los impuestos retenidos en la fuente, sobre las rentas que se obtengan a partir del día 1 de enero, inclusive, del año civil siguiente a aquel en que se notifique la denuncia;

ii) en relación con otros impuestos sobre la renta, sobre los impuestos exigibles en los períodos impositivos que comiencen a partir del día 1 de enero, inclusive, del año civil siguiente a aquel en que se notifique la denuncia.

EN FE DE LO CUAL, los signatarios, debidamente autorizados al efecto, han firmado este Convenio.

HECHO en Helsinki el 15 de diciembre de 2015, por duplicado, en las lenguas finesa y española, siendo ambos textos igualmente auténticos.

Por la República de Finlandia

Alexander Stubb
Ministro de Finanzas

Por el Reino de España

María Jesús Figa López-Palop
Embajadora en Finlandia

Pöytäkirja

PÖYTÄKIRJA

PROTOCOLO

Allekirjoitettaessa sopimusta Suomen tasavallan ja Espanjan kuningaskunnan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa.

En el momento de proceder a la firma del Convenio entre la República de Finlandia y el Reino de España para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta, los signatarios han convenido las siguientes disposiciones que forman parte integrante del Convenio:

I. Oikeus sopimusetuihin

a) Sopimusvaltiot ilmoittavat, että niiden kansallisia lainsäädännön (verosopimukset mukaan lukien) väärinkäyttöä koskevia sääntöjä ja menettelyjä voidaan soveltaa tällaisen väärinkäytön käsittelemiseksi.

b) Tämä sopimus ei estä sopimusvaltioita soveltamasta ulkomaisia väliyhteisöjä (Controlled Foreign Company) koskevia kansallisia sääntöjään.

c) Artikloiden 10, 11 ja 12 määräyksiä ei sovelleta, jos osingon maksamisen perustana olevien osakkeiden tai muiden osuuksien luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön, koron maksamisen perustana olevan saamisen luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön, rojaltin maksamisen perusteena olevien oikeuksien luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisista tarkoituksista oli hyötyä näistä artikloista tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

d) Katsotaan, ettei tämän sopimuksen mukaisia etuja pidä myöntää henkilölle, joka ei ole toisesta sopimusvaltiosta saatujen tulojen etuudenomistaja.

II. 1 artiklan 2 kappale

Artiklan 1 2 kappaleen määräysten estämittä:

Tulo, voitto tai luovutusvoitto, joka saadaan kolmannessa valtiossa organisoidun yksikön kautta, voi saada sopimuksen edut vain jos tätä tuloa, voittoa tai luovutusvoittoa, sopimuksen 1 artiklan 2 kappaleessa asetettujen vaatimusten lisäksi, käsitellään tämän yksi-

I. Derecho a acogerse a los beneficios del Convenio

a) Los Estados contratantes declaran que sus normas y procedimientos de derecho interno respecto a los abusos de la norma (comprendidos los convenios fiscales) son aplicables al tratamiento de tales abusos.

b) Este Convenio no impide a los Estados contratantes la aplicación de sus normas internas relativas a la transparencia fiscal internacional "Controlled Foreign Company rules" (CFC).

c) Las disposiciones de los artículos 10, 11 y 12 no se aplican cuando el fin primordial o uno de los fines primordiales de cualquier persona relacionada con la creación o cesión de las acciones u otros derechos que generan los dividendos, la creación o cesión del crédito que genera los intereses, la creación o cesión del derecho que genera los cánones, sea el de conseguir el beneficio de dichos artículos mediante dicha creación o cesión.

d) Se entenderá que los beneficios de este Convenio no se otorgarán a una persona que no sea la beneficiaria efectiva de los elementos de renta procedentes del otro Estado contratante.

II. En relación con el artículo 1, apartado 2

No obstante lo dispuesto en el artículo 1, apartado 2:

Un elemento de renta, beneficio o ganancia obtenido a través de una entidad constituida en un tercer Estado únicamente podrá optar a los beneficios del Convenio cuando, además de cumplir con lo dispuesto en el artículo 1, apartado 2 del Convenio, la legislación fiscal

kön edunsaajien, jäsenten tai osallistujien tulona sen valtion verolakien mukaan, johon yksikkö on sijoittautunut.

III. 4 artiklan 1 kappale ja 18 artiklan 1 a) kappale

Sanonnan julkisoikeudellinen yhteisö osalta on sovittu, että tämä sanonta tarkoittaa mitä tahansa sopimusvaltion lainsäädännön mukaan perustettua julkisluonteista oikeudellista yhteenliittymää, jossa ainoastaan tämä valtio itse tai sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisena on osakkaana.

IV. 7 artikla

Niin pian kuin Suomi on vahvistanut OECD:n vuoden 2010 malliverosopimuksen 7 artiklan olevan yhteensopiva sen kansallisen lainsäädännön kanssa, nämä kaksi delegaatiota tapaavat harkitsemaan OECD:n vuoden 2010 malliverosopimuksen mainitun 7 artiklan hyväksymistä.

V. 13 artiklan 4 kappale

Luovutusvoitosta, joka saadaan espanjalaisen Sociedad Anónima Cotizada de Inversión en el Mercado Inmobiliario:n (SOCIMI) osakkeiden luovutuksesta, voidaan 13 artiklan 4 kappaleen määräysten estämättä verottaa Espanjassa.

VI. 14 artiklan 2 kappale

Artiklan 14 2 kappaletta ei sovelleta hyviin, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tehdystä työstä ja jonka maksaa sellainen työnantaja tai joka maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei asu tässä toisessa valtiossa, jos:

a) saaja suorittaa tämän työn aikana palveluja muulle henkilölle kuin työnantajalle ja tämä henkilö suoraan tai välillisesti valvoo, ohjaa tai kontrolloi tapaa, jolla palvelut suoritetaan; ja

b) palvelut ovat olennainen osa tämän henkilön harjoittamaa liiketoimintaa.

del Estado en el que esté establecida la sociedad considere dicho elemento de renta, beneficio o ganancia como renta de los beneficiarios, socios o partícipes de esa entidad.

III. En relación con el artículo 4, apartado 1 y el artículo 18, apartado 1.a)

En relación con la expresión "entidad pública", se entenderá que esta expresión designa toda persona jurídica de carácter público creada por la legislación de un Estado contratante en la que únicamente participan el propio Estado o una de sus subdivisiones políticas o entidades locales.

IV. En relación con el artículo 7

Tan pronto como Finlandia confirme la compatibilidad del artículo 7 del Modelo de Convenio Tributario de la OCDE de 2010 con su legislación interna, ambas delegaciones se reunirán a fin de considerar la adopción de dicho artículo 7 del Modelo de Convenio Tributario de la OCDE de 2010.

V. En relación con el artículo 13, apartado 4

No obstante las disposiciones del apartado 4 del artículo 13, las ganancias procedentes de la enajenación de acciones en una Sociedad Anónima Cotizada de Inversión en el Mercado Inmobiliario española (SOCIMI), pueden someterse a imposición en España.

VI. En relación con el artículo 14 apartado 2

Se entenderá que el apartado 2 del artículo 14 no se aplica a las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado contratante por razón de un empleo ejercido en el otro Estado contratante, y pagadas por un empleador que no sea residente de ese otro Estado, o en su nombre, cuando:

a) durante su empleo, el perceptor preste servicios a una persona distinta de su empleador y esa persona, directa o indirectamente, supervise, dirija o controle la forma en la que se prestan dichos servicios; y

b) tales servicios constituyan parte integrante de la actividad económica desarrollada por esa persona.

VII. 18 artikla ja 26 artikla

Artiklan 18 määräyksiä sovelletaan hyvi-
tykseen, joka maksetaan diplomaattisten
edustustojen, konsuliedustustojen paikallisel-
le henkilökunnalle, jotka olivat jo palveluk-
sessa tämän sopimuksen voimaantulopäivä-
nä, paitsi jos he valitsevat jo vuoden 1967
sopimuksen mukaan sovelletut säännökset.
Tämä valintamahdollisuus voidaan käyttää
vain kerran, ensimmäisten kuuden kuukau-
den kuluessa tämän sopimuksen voimaantu-
lon jälkeen.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet,
asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekir-
joittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Helsingissä 15 päivänä joulukuuta
2015 kahtena suomen- ja espanjankielisenä
kappaleena kummankin tekstin ollessa yhtä
todistusvoimainen.

Suomen tasavallan puolesta:

Alexander Stubb
Valtiovarainministeri

Espanjan kuningaskunnan puolesta:

María Jesús Figa López-Palop
Espanjan Suomen suurlähettiläs

VII. En relación con los artículos 18 y 26

Las disposiciones del artículo 18 serán
aplicables a las remuneraciones pagadas al
personal local de las misiones diplomáticas y
oficinas consulares que ya estuvieran
prestando servicios en la fecha de entrada en
vigor de este Convenio, salvo que dichos
trabajadores opten por la aplicación de las
normas hasta ahora vigentes al amparo del
Convenio de 1967. Esta opción será
ejercitable en una única ocasión, durante los
primeros seis meses tras la entrada en vigor
de este Convenio.

EN FE DE LO CUAL, los signatarios,
debidamente autorizados al efecto, han
firmado este Protocolo.

HECHO en Helsinki el 15 de diciembre de
2015, por duplicado, en las lenguas finesa y
española, siendo ambos textos igualmente
auténticos.

Por la República de Finlandia

Alexander Stubb
Ministro de Finanzas

Por el Reino de España

María Jesús Figa López-Palop
Embajadora en Finlandia